פּאַרלאַמענטאַרישע רולס

ארויסגעגעבען פון דער
נאצ. עקזעקוטיװ קאמיטע פון ארבייטער רינג

HARVARD
UNIVERSITY
LIBRARY

פארלאמענטארישע
רולס

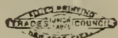

אַרויסגעגעבען פון

דער נאציאנאלער עקזעקוטיוו
קאמיטע פון א. ר.

ניו־יאָרק, 1916.

277

געוויסע צאָהל מעמבערס, אויף פּאַרלאַמענטאַרישע שפּראַך רופט מען דיעזע צאָהל אַ „קוואָרום. וויפיעל מעמבערס זיינען נויטהיג פאר א „קוואָרום"- דארויף איז ניטאָ קיין בעשטימטער ענטפער. יעדע אָרגאַניזאַציאָן האָט דאָס רעכט צו בעשטימען פאַר זיך ווי גרויס איהר „קוואָרום" זאָל זיין. מאנכע אָרגאַניזאַציאָנען פאָדערען א „קוואָרום" פון א דריטעל פון אַלע זייערע מעמבערס. מאַנכע פון אַ פיערטעל. מאַנכע קליינע אָרגאַניזאַציאָנען בעגוגענען זיך מיט א „קוואָרום" פון זיעבען מעמבערס. אבער ווי גרויס אדער קליין דער בעשטימטער „קוואָרום" פון דער געוויסער אָרגאַניזאַציאָן איז, מוז ער אנוועזענד זיין די גאַנצע צייט וואָס דער מיטינג געהט אָן. ווען דער טשערמאַן כאַפּט זיך אין מיטען מיטינג אַז אין צימער געפינען זיך וויניגער מעמבערס ווי דער "קוואָרום", מוז ער דעם מיטינג גלייך שליסען.

ווער עס עפענט דעם מיטינג.

2) ווען די מיטינג שטונדע קומט אָן און אין צימער איז דאָ א קוואָרום געהט אַרויף דער רעקאָרדינג סעקרעטער אויף דער פּלאַטפאָרמע און ערקלעהרט, אַז דער מיטינג עפענט זיך, און ער הייסט די מעמבערס נאָ־

מיגירען אַ טשערמאַן. ער שרייבט אַרונטער די נעמען פון אַלע קאַנדידאַטען, און דאָ רופט ער אויס יעדען נאָמען בעזונדער, און די מעמבערס וואוטען צי ער זאָל זיין טשער־מאַן, צי ניט. דער קאַנדיאַט וואָס בעקומט די גרעסטע צאָהל שטימען, ווערט פון דעם סעקרעטער איינגעלאַדען צו פערנעהמען דעם טשער. און דאַן ערקלערט דער טשערמאַן, אַז דער „מיטינג איז אין אָרדער“, דאָס הייסט אַז מען קען שוין אָנפאַנגען פערהאַנדלען די געשעפטען פון דער אָרגאַניזאַציאָן.

מאַנכע אָרגאַניזאַציאָנען האָבען אַ שטענ־דיגען טשערמאַן, דאָס הייסט זיי ערוועהלען אַ טשערמאַן איין מאָל פאַר אַ האַלב אָדער פאַר אַ גאַנצען יאָהר. אין אַזוינע אָרגאַני־זאַציאָנען ווערט דער מיטינג גלייך אויפגע־עפענט פון דעם טשערמאַן, און מען פערשפּאָרט דאָרטען די הקדמה פון דעם רעקאָרדינג סעק־רעטער.

מאַנכע אָרגאַניזאַציאָנען ערוועהלען אויך אַ וויס־טשערמאַן. דאָס ווערט געטהאָן גלייך נאָכדעם ווי דער טשערמאַן פאַרנעהמט זיין טשער און רופט דעם מיטנג צו אָרדער. אַנ־דערע אָרגאַניזאַציאָנען בעגעהן זיך אָהן אַ וויס־טשערמאַן. (די מעלות און חסרונות

פון האָבען אַ שטענדיגען טשערמאַן, און די פראַגע וועגען די נויטווענדיגקייט פון אַ וויס־טשערמאַן, וועלען בעשפּראָכען ווערען אין אַ ווייטערדיגען קאַפּיטעל).

אָרדער אָוו ביזנעס.

3) דער טשערמאַן מוז די ערשטע זאַך פאָרלעזען דעם „אָרדער אָוו ביזנעס“, דאָס הייסט די פונקטען, וועלכע דער מיטינג וועט פערהאַנדלען, און די אָרדנונג אין וועלכע זיי וועלען פערהאַנדעלט ווערען. דיעזער „אָר־דער אָוו ביזנעס“ ווערט נאָך פאַר'ן מיטינג צוגעגרייט פון סעקרעטער; דער סעקרעטער האַלט דאָך די בעריכטען פון אַלע פאָריגע מי־טינגען און פיהרט די געשעפטען פון דער אָרגאַניזאַציאָן, דאַרום וויס ער געוועהנליך בעסער ווי די אַנדערע וואָס פאַר אַ פראַגען עס דאַרפען פערהאַנדעלט ווערען.

די מעמבערס האָבען אָבער דאָס רעכט צו מאַכען פאָרשלעגע וועגען ענדערען דעם אָר־דער אָוו ביזנעס, צושטעלען געוויסע פונקטען, אַראָפּנעהמען געוויסע פונקטען אָדער איבער־שטעלען די פונקטען אין אַן אַנדער אָרדנונג, דאָס ווערט געטהאָן אויפ'ן געוועהנליכען שטייגער. איין מעמבער מאַכט אַ פאָרשלאַג, אַ צווייטער אונטערשטיצט איהם, און נאָך אַ

דיסקוסיאָן ווערט די פראַגע גענומען צום אָפּשטימונג.

דער געוויינליכער „אָרדער אָוו ביזנעס“ פון אַ מיטינג איז ווי פאָלגט:

1. די פאָרלעזונג פון דעם פּראָטאָקאָל פון דעם פאָריגען מיטינג.

קיינער טאָר ניט אונטערברעכען ווען דער פּראטאקאָל ווערט פארגעלעזען. ווען דער סעקרעטער ענדיגט, פרעגט דער טשערמאַן ביי די מעמבערס, צי זיי האָבען אירגענד וועלכע קאָרעקשאָן צו מאַכען. יעדער מעמבער קען זיך דאַן אויפשטעלען און מאַכען איינעם פון צוויי פאָרשלעגע, ענטוועדער אַז דער פּראָטאָקאָל זאָל גוטגעהייסען ווערען, אָדער אַז אַ געוויסער פּונקט זאָל געענדערט אָדער אויסגעמעקט ווערען. קיינע אַנדערע פאָרשלעגע וועגען פּראָטאָקאָל טאָר מען ניט מאַכען. אויב אַ פאָרשלאַג אויסצובעסרען איין פּונקט אָדער מעהר פּונקטען ווערט געמאַכט, דאַרף ער פערהאַנדעלט ווערען אויף דעם געוועהנליכען אופן. ווען מען ווערט מיט איהם פאַרטיג, דאַרף אימעצער מאַכען אַ פאָרשלאַג, אַז דער פּראָטאָקאָל זאָל גוטגעהייסען ווערען מיט די קאָרעקשאָנס (אויב די קאָרעקשאָנס זיינען אָנגענומען געוואָרען).

2. פאָרלעזונג פון צושריפטען און פו
בילס.

מאַנכע אָרגאַניזאַציאָנען פערהאַנדלען
גלייך יעדען צושריפט און ביל, אַנדערע הע
רען זיי אוים בלויז און לייגען זיי אָפּ פאַר
פערהאַנדלונג אויף שפעטער, אונטער נייע
ביזנעס.

3. פערהאַנדלונג פון פראַגען וואָס מען
האָט ביים פאָריגען מיטינג אָנגעפאַנגען און
ניט געענדיגט. (דער סעקרעטער ציכענט אָן
וועלכע פראַגען).

4. נייע פראַגען. (דער סעקרעטער ציי־
כענט אויך אָן וואָס דיעזע פראַגען זיינען.

5. אין מאַנכע אָרגאַניזאַציאָנען גיט דער
פינאַנס סעקרעטר אָפּ אַ בעריכט ביי יעדען
מיטינג.

6. צום וואָהל און בעסטען. ביי דיע־
זען פונקט קען יעדער מעמבער נעהמען דאָס
וואָרט און ריידען וועגען אירגענד וועלכע
זאַך, וואָס איז נאָך זיין מיינונג גוט פאַר
דער אָרגאַניזאַציאָן. ער דאַרף זאָגאַר קיין
פאָרשלאַג ניט מאַכען. ער קען זיך אַזוי
האלטען א רעדע אויב זיינע רייד האָבען
נאָר אַ שייכות צו דער אָרגאַניזאַציאָן.

י אזוי קאָמיטעס ווערען אויפגענומען.

4) ווען אַן אויטסוידיגע קאָמיטע ווענ־
גט זיך צו אַ מיטינג און וויל עפּעס פאַר
יהר פּאָרלייגען, דאַרף דער מיטינג בעשלי־
ען צו מען זאָל איהר צולאָזען, צי ניט.
ער טשערמאַן קען צו יעדער צייט אָנזאָגען
י מעמבערס, אַז אַזאַ און אַזאַ קאָמיטע גע־
ינט זיך אין האָלל און וויל אַריינקומען.
ער מיטינג בעשליסט דאַן, צי איהר צולאָזען
ייך, צי שפּעטער, צי גאָר־ניט.
נאָכדעם ווי די קאָמיטע ליגט פאָר איהר
ערלאַנג, בעשליסט אויך דער מיטינג וואָס
ו טהאָן וועגען דעם, צי פערהאַנדלען די
ראַגע גלייך, צי אָפּלייגען איהר, צי איהר
ין גאַנצען פערוואַרפען.

די אזוי ווערען פראגען פערהאנדעלט ביי א ביזנעס מיטינג?

די פאָלגענדע מעטהאָדע איז אָנגענומען אין
לע ציוויליזירטע געזעלשאפטען. דאס רופט
יך דער פארלאמענטאַרישער וועג.

איין מעמבער שטעלט זיך אויף און בעט
אָס וואָרט. אויב דער טשערמאַן גיט איהם
אָס וואָרט מעג ער טהאָן בלויז איין זאַך —
זאַבען אַ פאָרשלאַג. ער מוז עס טהאָן אָהן

שום הקדמות און אָהן שום ערקלעהרונגען
ער מוז פאָרלייגען דעם טרוקענעם פאָרשלאַג
דאַן זאָגט דער טשערמאַן איבער דיעזע
פאָרשלאג און פרעגט צי עס איז דאָ אַ צווייט
טער מעמבער וועלכער אונטערשטיצט איהם
אויב קיינער ענטפערט ניט, איז דער פאָר
שלאַג טויט. קיינער טאָר וועגען איהם מעה
קיין וואָרט ניט זאָגען. אויב אַ מעמבער
אונטערשטיצט איהם, קריגט דער ערשטע
מעמבער, דער וואָס האָט דעם פאָרשלאַג גע
מאַכט, דאָס רעכט צו ערקלערען זיין פאָר
שלאַג און צו געבען אורזאַכען פאַרוואָס ער
האָט איהם געמאַכט. ווען ער ענדיגט, ער
קלערט דער טשערמאַן, אַז אַלע מעמבערס קענ
נען דעם פאָרשלאַג דיסקוטירען. יעדער מע
דאַן בעטען דאָס וואָרט און ריידען פאַר אָדער
געגען דעם פאָרשלאַג.

ווען די דיסקוסיאָן ענדיגט זיך, לייג
דער סעקרעטער פאָר דעם פאָרשלאַג נאָך אַמאָל
און די מעמבערס וואוטען פאַר און געגען
איהם. די געוועהנליכע מעטהאָדע פון שט
מען איז דורך אַן אויסגעשריי. דער טשער
מאַן זאָגט: „אַלע די וואָס זיינען פאַר דע
פאָרשלאַג זאָלען מיט יא בעאַנטוואָרטען“, או
אַלע וואָס זיינען דאַפיר שרייעם אויס: „יאַ

דאַן זאָגט דער טשערמאַן: „אַלע די וואָס זייי־
נען געגען דעם פאָרשלאַג, זאָלען מיט „ניין
בעאַנטוואָרטען”. און די געגנער שרייען
אויס: „ניין”! פון די געשרייען אורטיילט
דער טשערמאַן ווע‍לכער צד עס האָט געהאַט
מעהר שטימען.

אויב איהם איז שווער פון די אויסרופען
צו בעשטימען אויף זיכער, וואו די מעהר־
צאָהל איז געווען, היסט ער פריהער איין
צד אויפהויבען די הענד, און ער צעהלט זיי
איבער, דאַן הייסט ער דעם צווייטען צד
אויפהויבען די הענד און צעהלט זיי אי־
בער.

6) צו שליסען אַ מיטינג איז אַ טהייל
פון די ביזנעס פון מיטינג, און דאָס מוז
געטהאָן ווערן אין דעם זעלבען וועג ווי די
אַנדערע ביזנעס פערהאַנדלונגען פון מיטינג
ווערען געטהאָן. אַ מעמבער מוז נעהמען דאָס
וואָרט און מאַכען אַ פאָרשלאַג צו שליסען
דעם מיטינג. אַ צווייטער מעמבער מוז דעם
פאָרשלאַג אונטערשטיצען, און דער טשערמאַן
מוז איהם פאָרלייגען פאַר אָפּשטימונג. קיין
דעבאַטען קען וועגען דעם ניט זיין. אויב
מען טהוט עס ניט אויף דיעזען אופן, איז
דער מיטינג געזעצליך ניט געשלאָסען.

קאפיטעל צוויי.

דער פארשלאג („מאשען").

קיין פראגע קען ניט פערהאנדעלט ווערען ביי א מיטינג סיידען זי ווערט פארגעלייגט אין דער פארמע פון א „מאשען". א „מא־שען" ווערט געמאכט אויפ'ן פאלגענדען שטייגער: דער מעמבער שטעלט זיך אויף פון זיין פלאטץ און רופט אויס: „מר. טשערמאן"! דער טשערמאן ענטפערט דארויף מיט אויסרו־פען דעם נאמען פון דעם מעמבער. דאן ערקלערט דער מעמבער וואס ער וויל פאר־שלאגען, דאס הייסט וואס זיין „מאשען" איז.

כל זמן דער טשערמאן רופט זיך ניט אפ אויף דעם מעמבערס ערשטען אויסרוף „מר. טשערמאן", טאר דער מעמבער קיין פארשלאג ניט מאכען, ווייל כל זמן דער טשערמאן אנ־ערקענט איהם ניט, הייסט עס, אז דער מעמ־בער האט ניט דאסווארט, און וואס ער רעדט ווערט ניט אנערקענט. דער טשערמאן מוז אבער זיך אפרופען, סיידען ער האט א געזעצליכען גרונד דאס ניט צו טהאן.

נאכדעם ווי דער „מאשען" ווערט געמאכט,

פרעגט דער טשערמאַן צי אימעצער אונטער־
שטיצט איהם (סעקאָנדס"). אויב קיינער
רופט זיך ניט אָפּ, איז דער „מאָשען" טויט,
קיינער טאָר וועגען איהם מעהר ניט רעדען.
אויב אָבער ער ווערט פון איינעם אונטער־
שטיצט, דאַן לעגט דער טשערמאַן פאָר דעם
„מאָשען", און ער זאָגט אָן די מעמבערס,
דאָס אַזוי ווי דער „מאָשען" איז אונטער־
שטיצט געוואָרען, ווערט עס פאָרגענומען פאָר
דיסקוסיאָן, דאָס הייסט אַלע מעמבערס מע־
גען וועגן איהם דעבאַטירען.

די דעבאַטע איבער אַ פאָרשלאַג.

אין אַלע אָרגאַניזאַציאָנען ביי די אומות
העולם פיהרט זיך, אַז ווען אַ פראַגע ווערט
דעבאַטירט, בעטען די מעמבערס וואָס ווילען
זיך אין דער דעבאַטע בעטהייליגען, דאָס
וואָרט איינציגווייז. ווען איין מעמבער ענ־
דיגט רעדען שטעלט זיך אויף אַ צווייטער
און בעט דאָס וואָרט, און ווען ער ענדיגט,
שטעלט זיך אויף אַ דריטער, און זאָ ווייטער.
אויב צוויי אָדער מעהר מעמבערס בעטען דאָס
וואָרט מיט אַמאָל, דאַן גיט דער טשערמאַן
דאָס וואָרט צו דעם יעניגען וועמען ער האָט

פריהער געהערט אויסשרייען „מר. טשער־מאַן"!

עס פּאַסירט אַמאָל נאַטירליך, דאָס דער טשערמאַן ווייזט אַרויס פּאַרטייליכקייט און גיט דאָס וואָרט פריהער צו אַזאַ וואָס האָט שפּעטער געבעטן. אין אַזאַ פאַל קען דער מעמבער פּראָטעסטירען און פאָרלייגען די פראַגע פאַר דעם מיטינג. ער קען פאָדערען דאָס דער מיטינג זאָל ענטשיידען, ווער עס האָט פריהער געפאָדערט דעם וואָרט. און דער מיטינג שטימט וועגען דעם.

אין די אידישע אָרגאַניזאַציאָנען איז איינגעפיהרט געוואָרען א סיסטעם, וואס ער־געין זעהט מען דאס ניט — א סיסטעם פון פערשרייבען נעמען. גלייך ווי אַ מאָשען ווערט פאָרגעלייגט, דערלאַנגען זיך אַ לאָז מעמבערס צום טשערמאַן מיט אַ טומעל, אָדער זיי הויבען אָן שרייען צום פערשרייבען זייערע נעמען. עס ווערט אַ טומעל, אַ געשריי, אַ געפּילדער. נעמען ווערען אויסגעלאָזען, איינער ווערט פערשריבען פיעל שפּעטער ווי ער האָט געדאַרפט פערשריעבן ווערען. מען ריַזט פאָר די נעמען, און עס ווערט אַ גע־שריי, אַז מען האָט יענעם אויסגעלאָזען, אָדער דעם פערשריבען צו־נאָהענט אָדער צו־

זייט. עס געדויערט אַמאָל אַ היבשע צייט אײדער די „ליסטע“ ווערט ענדליך איינגע־אָרדערט.

דיעזער „סיסטעם“ איז זעהר א שלעכטער. קיינער געווינט גאָר ניט דערביי און אַלע פערלירען, זיי פאַרליִרען אומזיסטע צייט. דאָס גיט אויך אַ געלעגענהייט דעם טשערמאַן צו אַראַנזשירען די נעמען פון די דעבאַטאַנ־טען ווי עס פּאַסט בעסער פאַר איהם.

די מעטהאָדע פון די אַמעריקאַנער אָרגאַ־ניזאציאָנען איז א פיעל בעסערע אין אלע הינ־זיכטען. קיין רול איז נאַטירליך וועגען דעם ניטאָ. אָבער עס איז ראַטהזאַם די ליסטעם אָפּצושאַפען.

די דעבאַטע קען זיך ציהען ביז וואַנען יעדערער וואָס וויל נאָר דאָס וואָרט האָט גע־ענדיגט רעדען. זי קען אָבער אָפּגעהאַקט ווערען דורך איינעם פון דריי פאָרשלעגע.

ווען מען נעהמט שוין ליסטעס, דאַרף עס טהאָן דער טשערמאַן. די מעמבערס מוזען וואַרטען מיט פערשרייבען זיך צום „וואָרט“, ביז וואַנען דער וואָס מאַכט דעם פאָרשלאַג ענדיגט ריידען און זעצט זיך אַנידער.

איינער וואָס קריגט דאָס וואָרט אין דער דעבאַטע מוג, אנשטאַט צו ריידען איבער דער

פראַגע, פאָרשלאָגען אײנע פון דרײ זאַכען
1) אז די דעבאטע זאָל זיך ענדיגען, 2) א
דער גאַנצער פאָרשלאַג זאָל „געטײבעלט" וו
רען, דאָס הײסט מען זאָל איבערלאָזען ד
גאַנצע זאַך אויף אַן אַנדערש מאָל, 3) א
מען זאָל די פראַגע איבערגעבען צו אַ קאָמ
טע, װעלכע זאָל איהר בעטראַכטען און אַרוי
טראָגען איבער איהר אַ בעריכט.

דער װאס מאכט אײנעם פון די דר
פאָרשלעגע טאָר ניט װעגען דעם אָריגינעלע
פאָרשלאַג און ניט װעגען זײן אײגענעם פאָ
שלאַג אַ װאָרט רײדען, ער מוז בלויז מאַכ
איין פאָרשלאַג און זיך זעצען.

דיעזע דרײ פאָרשלעגע טאָרען פון קײנע
ניט דעבאטירט װערען. גלײך װי א מעמבע
מאַכט אײנעם פון די פאָרשלעגע, מוז דע
טשערמאַן איהם פאָרלײגען פאַר די מעמ
בערס און איהם נעהמען צום אָפּשטימונ
אויב די מעמבערס שטימען דאַפיר, דאַן א
די דעבאַטע איבער אָריגינעלען פאָרשלאַג ג
ענדיגט. אויב די מעמבערס װאוטען דאַגעג
דאַן געהט מען װײטער אָן מיט דער דעבאַ
איבער'ן אָריגינעלען פאָרשלאַג.

ווער מעג מאַכען אַ פאָרשלאַג צו שליסען די דעבאַטע.

בלויז דער וואָס קריגט געזעצליך דאָס וואָרט צו ריידען איבער דעם „מאָשען“, קען זיך מיט זיין וואָרט בענוצען צו מאַכען אַ פאָרשלאַג די דעבאַטע צו שליסען און צו נעהמען דעם אָריגינעלען „מאָשען“ צו אָבשטימונג.

ביי מאַנכע מיטינגען אין אידישע אָרגאַניזאַציאָנען פיהרט זיך, אַז יעדערער קען פלוצלונג אויפשפרינגען און אויסשרייען: „איך שלאָג פאָר שלוס דער דעבאַטע“. דאָס טאָר ניט געטהאָן ווערען. אַזאַ מין פאָרשלאַג טאָר גאָר ניט פערהאַנדעלט ווערען. דער געזעץ איז דאָס אוידער איינער רעדט אויס אירגענד וועלכען וואָרט ביי אַ מיטינג מוז ער פריהער קריגען דאָס וואָרט פון טשערמאַן. נאָכדעם ווי ער קריגט דעם וואָרט קען ער ערשט זאָגען וואָס ער האָט צו זאָגען. ווי מיר האָבען שוין בעמערקט, האָט יעדערער, וועלכער קריגט אַ וואָרט אין אַ דעבאַטע, דאָס רעכט אנשטאט צו דעבאַטירען, צו מאַכען אַ פאָרשלאַג די דעבאַטע צו שליסען.

ווי מיר האָבען שוין אויבען אָנגעוויזען, מוז דיעזער פאָרשלאַג גלייך גענומען צו ווער־

רען צו אָפּשטימונג, אָהן שום דעבאַטען. דער שטרענגער פּאַרלאַמענטאַרישער געזעץ לויטעט, דאָס אַ פאָרשלאַג צו שליסען דעבאַטען קען אָנגענומען ווערען ערשט דאַן ווען צוויי דריטעל פון די אנוועזנדע שטימען פאַר איהם. די אורזאַכע דערפון איז דאָס ביי אונז זיינען די דעבאַטען איבער פאָרשלעגע אין אַל־געמיין צו לאַנגע. ביי אידישע מיטינגען דעבאַטירט מען צופיעל, און ווען מען זאָל דאַרפען וואַרטען ביז וואַנען צוויי דריטעל פון דעם עולם וועלען איינוויליגען צו שלי־סען אַ דעבאַטע וואָלט מען קיין מאָל ניט פאַרטיג געוואָרען.

אַמענדמענטס צו אַ „פאָרשלאַג".

יעדער מעמבער האָט דאָס רעכט צו מאַ־כען אן אמענדמענט צו דעם „מאָשען" וואָס ווערט דעבאַטירט. אַן „אַמענדמענט" הייסט אַן „אויסבעסערונג". ווען דער פאָרשלאַג, צום ביישפּיעל, איז דאָס די אָרגאַניזאַציאָן זאָל שענקען 50 דאָלאַר צו העלפען אַ געווי־סען סטרייק, קען איינער מאַכען אַן אַמענד־מענט, אַז די סומע זאָל זיין ענטוועדער אַ קלענערע אָדער אַ גרעסערע. נאָך דער מוי־נונג פון דעם אַמענדמענט־מאַכער איז בעסער

צו געבען זיין סומע ווי די פֿאָרגעשלאָגענע סומע.

דער אַמענדמענט טאָר אָבער ניט אויסשלי־סען דעם אָריגינעלען פֿאָרשלאַג. ווען צום ביישפּיעל איינער שלאָגט פֿאָר, אַז מען זאָל העלפען סטרייקערס מיט געלד, קען זיך אַ צווייטער ניט אַרויסשטעלען און זאָגען: „איך מאַך אַן אַמענדמענט, אַז מען זאָל די סטריי־קערס העלפען מיט אַ סימפּאַטיע רעזאָלוציאָן". דאָס איז ניט קיין אַמענדמענט, ווייל דאָס שליסט אויס דעם אָריגנעלען פֿאָרשלאַג אין גאַנצען. דער מאַן וואָס איז פֿאַר אַ סימפּאַ־טיע רעזאָלוציאן איז דאָך ג ע נ צ ל י ך געגען געלד. זיין פֿאָרשלאַג איז אַלזאָ אַ גאַנץ נייער, ער האָט מיט דעם ערשטען גאָר ניט צו טהאָן, און ער קען דאַרום איהם ניט פֿאָרלייגען אַלס אַן אַמענדמענט.

דיעזע פּעללע זיינען גאַנץ איינפאַכע. אמאָל קומט אָבער אויס אביסעל שווערליך צו ענטשיידען צי אַ געוויסער פֿאָרשלאַג קען געהן אַלס אַן אַמענדמענט, צי ניט. אַזוינע פּעלע בלייבט איבער פֿאַר'ן טשערמאַן צו ענטשיי־דען.

נאַטירליך איז עס ערלויבט צו מאכען אן אַמענדמענט אויף אַן אַמענדמענט. איינער

צום ביישפּיעל שלאָגט פאָר 50 דאָלאַר שטיצע. מאַכט אַ צווייטער אַן אַמענדמענט אויף 25, מאַכט אַ דריטער אַן אַמענדמענט צו דעם אַמענדמענט, אויף 10 דאָלאַר, און זאָ ווייטער.

די מעמבערס וואָס דעבאַטירען דעם פאָר־שלאַג קענן אויך דעבאַטירען די אַמענדמענטס אין דערזעלבער צייט. איינער קען צום ביי־שפּיעל געבען זיינע מיינונגען ערשטענס, ווארום ער איז גאָר דאַפיר, אַז מען זאָל דעם סטרייק שטיצען. דאַן קען ער געבען מיי־נונגען פאַר וואָס ער גלויבט אַז די סומע פון 25 דאָללאַר אָדער פון 10 דאָלאַר איז גענוג. אַ צווייטער וויעדער קען רעדען געגען דעם גאַנצען פאָרשלאַג, אַז מען זאָל גאָר געבען געלד פאַר'ן סטרייק.

אין די מעהרסטע אמעריקאנער אָרגאניזא־ציאָנען פיהרט זיך, דאָס עס איז ערלויבט צו מאַכען אַ פאָרשלאַג צו שליסען פריהער די דעבאַטען איבער די אַמענדמענטס און נעה־מען די אַמענדמענטס צום אָפּשטימונג. גע־העז די אַמענדמענטס דורך, דאַן פאַלט דאָך דער אָריגינעלער פאָרשלאַג סיי ווי סיי אַוועק. פאַלען די אַמענדמענטס דורך, קען מען זיך וויעדער דעבאַטירען איבער דעם אָריגינעלען פאָרשלאַג.

אין אונזערע אָרגאַניזאַציאָנען טהוט מען עס ניט. ביי אונז דעבאַטירט מען איבער אַלעס און דערנאָך שליסט מען אַלע דעבאַ־טען מיט אַמאָל. ווען מען ווערט פאַרטיג מיט די דעבאַטען פאַנגט זיך אָן אַ סדרה מיט אָפּשטימען. פריהער שטימט מען פאַר איין אַמענדמענט, דערנאָך פאַר'ן צווייטען, און אַזוי ווייטער, ביז וואַנען מען קומט צו צום ערשטען פאָרשלאַג און מען נעהמט איהם צום אָפּשטימונג.

די מעטהאָדע אין די אַמעריקאַנער אָרגאַ־ניזאַציאָנען איז אָהן צוויפעל בעסער פאַר אונזערע. זי איז איינפאַכער און לייכטער. ביי אונז פּאַסירט עס אָפט, דאָס אַ פאָרשלאַג האָט אויף זיך אַזוי פיעל אַמענדמענטס, דאָס דער טשערמאַן ווערט אין גאַנצען צומישט און ווייס ניט וועלכען פריהער אויפצונעה־מען. ער מאַכט מיסטייקס און די מעמבערס פּראָטעסטירען. ווערט ער אויפגערעגט און קריכט אַריין אין נאָך מעהר פעהלערען. אויב די פראַגע איז אַ וויכטיגע, דאַן ווערט ער נאָך בעשולדיגט פון מאַנכע אין אונעהרליכ־קייט. די מעמבערס גופא ווערען אויך צו־טומעלט, און יעדערער האָט אַן אַנדער מיינונג ווי אַזוי די אָפּשטימונג דאַרף צוגעהן.

עס וואָלט דאַרום געווען ראַטהזאַם פאַר די אידישע אָרגאַניזאַציאָנען אָנצונעהמען די אַמעריקאַנישע מעטהאָדע. זאָל פריהער געשלאָסען ווערען די דעבאַטען אויף יעדען אַמענדמענט, און זאָל עס גענומען ווערען צום אָפּשטימונג. אויב די אַמענדמענטס פאַלען דורך, זאל מען זיך ווידער דעבאטירען דעם ערשטען פאָרשלאַג און דאַן איהם נעהמען צום אָפּשטימונג.

נאָך א בעסערע מעטהאָדע ווי דיעזע ווערט פאָרגעשלאָגען פון איינעם פון די גרעסטע אויטאָריטעטען אין פאַרלאַמענטאַרישען געזעץ, מר. ראָבערטס. זיין פּלאַן איז דיעזער: אויב עס איז דאָ איין אַמענדמענט אויף אַ פאָרשלאַג איז עס ניט ערלויבט צו מאַכען אַ צווייטען אמענדמענט. ווי אָבער, אז אימעצער וויל פאָרט מאכען א צווייטען אמענדמענט, דארף מען אַזוי האַנדלען: זאָל דער מעמבער, וואָס וויל דיעזען צווייטען אַמענדמענט מאַכען, בעטען דאָס וואָרט און ערקלעהרען דאָס פאָלגענדע: איך האָב אַזאַ און אַזאַ צווייטען אַמענדמענט צו מאַכען. דאַרום מאַך איך צום פאָרשלאַג, אַז מען זאָל שליסען די דעבאַטען אויף דעם ערשטען אַמענדמענט און איהם גלייך נעהמען

צום אָפּשטימונג. אויב דיזער פאָרשלאג פון דעם מעמבער געהט דורך, שטימט מען אויך דעם ערשטען אַמענדמענט, און אויב דער ערשטער אַמענדמענט ווערט דורכגעוואָרפען, דאַן בעט דיזער דערמאָנטער מעמבער דאָס וואָרט און שלאָגט פאָר זיין צווייטען אַמענדמענט.

דיזער פּלאַן איז אַן אויסגעצייכנעטער, ווייל נאָך איהם נאָך קומט קיינמאָל ניט אויס, אַז מען זאָל דאַרפען פערהאַנדלען מעהר ווי איין אַמענדמענט מיט אַמאָל. די מעמבערס און דער טשערמאַן ווייסען יעדעס מאָל וואָס עס ווערט פערהאַנדעלט, און עס קען צו קיין אומנויטהיגע מחלוקת ניט קומען.

אויב דער אָריגינעלער פאָרשלאַג איז אַזאַ וועלכען מען טאָר ניט דעבאַטירען, דאַן טאָר דער אַמענדמענט אויף דיזען פאָרשלאַג אויך ניט דעבאַטירט ווערען. צום ביישפּיעל, אויב עס ווערט פאָרגעשלאָגען אַז אַ געוויסע פראַגע זאָל איבערגעגעבען ווערען צו דער עקזעקו־טיוו קאָמיטע, טאָר מען קיין דעבאַטע אי־בער דעם אַמענדמענט ניט פיהרען. פאַר־וואָס? ווייל דער געזעץ איז אַז פאָרשלעגע וועגען איבערגעבען פראַגען צו קאָמיטעס דאַרפען גענומען ווערען גלייך צום אָפּשטי־

מונג אָהן שום דעבאַטען. ווי באַלד, אַלזאָ, דער אָריגנעלער פּאָרשלאַג איז ניט צום דע־באַטירען, איז דער אמענדמענט איבערצוגע־בען איהר צו דער עקזעק. קאָמיטע אויך ניט צו דעבאַטירען.

פּאָינטס אָוו אינפאָרמיישאָן.

אַ „פּאָינט אָוו אינפאָרמיישאָן" איז איממער אין אָרדנונג. דאָס הייסט, יעדער מעמבער האָט דאָס רעכט זיך אויפצושטעלען צו יע־דער צייט און בעטען דעם טשערמאַן, ער זאָל איהם אינפאָרמירען וועגען געוויסע פּונקטען, וואָס האָבען אַ שייכות צו די פערהאַנדלונגען וואָס געהען גראַדע דאַמאָלסט אָן. עס איז די פליכט פון טשערמאַן אַלע פערהאַנדלונגען אָפּ צושטעלען און ענטפערען אויף דיעזע פראַגען פריהער. דאָס ברעכט פאַר קיין פאַל ניט אונ־טער דעם רעדנער אין מיטען זיין רידען. די מעמבערס מוזען אָבער שטאַרק אין זינען האָבען, דאָס פראַגען פון דיזען סאָרט (פּאָינטס אָוו אינפאָרמיישאָן) קענען און מוזען פער־ענטפערט ווערען בלויז פון טשערמאַן. ווען די פראַגע ווערט געשטעלט, מוזען אַלע איבע־ריגע מעמבערס שווייגען ביז וואַנען דער טשערמאַן ענטפערט. ביי אונזערע מיטינגען פּאַסירט עס אָפט, דאָס ווען איינער פרעגט

אַן אוינגפּאַבּע פראַגע, שרייען עטליכע מעמ־
בּערס אויס דעם ענטפער. דאָס איז זעהר
ניט גוט. דאָס שטערט די אָרדנונג פון מי־
טינג און איז אין אַלגעמיין ניט אַנשטענ־
דיג. די פראגע איז דאָך אדרעסירט צום
טשערמאַן, פאָדערט די אוינפּאַבּע אַנשטענדיג־
קייט, אַז קיין אַנדערער זאָל זיך ניט אַריינ־
מישען. אויב ער טהוט עס, בעליידיגט ער
דערמיט אי דעם וואס פרעגט די פראַגע, אי
דעם טשערמאַן.

אויב די פראַגע האָט ניט צו טהאָן מיט
דעם ענין וואָס ווערט פערהאַנדעלט, איז דער
טשערמאַן ניט מחויב צו ענטפערען. ער
דאַרף בלויז ערקלעהרען, דאָס די פראַגע איז
אויסער אָרדנונג, און דער פראַגע־שטעלער
דאַרף זיך גלייך אַנידערזעצען.

ווי אַזוי צו שטימען אויף אַ פאָרשלאַג מיט אַמענדמענטס.

אויב דער פאָרשלאַג האָט בלויז איין
אַמענדמענט, שטימט מען פריהער אויף דעם
אַמענדמענט. פאַלט דער אַמענדמענט דורך,
שטימט מען דערנאָך אויף דעם אָריגינעלען
פאָרשלאַג. אויב דער אַמענדמענט געהט דורך,
שטימט מען אויפ'ן אָריגינעלען פאָרשלאַג צו־
זאַמען מיט'ן אַמענדמענט. צום בייספּיעל:

דער פאָרשלאַג איז, דאָס די אָרגאַניזאַציאָן זאָל שטיצען אַ קראַנקען מעמבער. דער אַמענדמענט איז, אַז מען זאָל פאַר איהם מאַכען אַ טהעאַטער בענעפיט. אויב דער אַמענדמענט געהט דורך, שטימט מען ווידער דעם אָריגינעל'ען פאָרשלאַג, צי מען זאָל דעם מעמבער שטיצען, צי ניט. אויב דער אַמענד־מענט ווערט אָנגענומען, דאַרף מען אויך שטימען, צי „די אָרגאַניזאַציאָן זאָל שטיצען דעם מעמבער מיט אַ בענעפיט, אָדער פון דער קאַסע".

אָט איז אַ ביישפּיעל:

עס ווערט פאָרגעשלאָגען, אַז די אָרגאַני־זאַציאָן זאָל זומער מאַכען אַן אונטערנעהמונג. אַן אַמענדמענט פאַלט, אַז די אונטערנעהמונג זאָל זיין אַ טהעאַטער פארשטעלונג. דיעזער אַמענדמענט ווערט ווידער אַמענדירט, אַז מען זאָל אין דער טהעאַטער אונטערנעהמונג פּאַרט־נער מאַכען מיט אַ צווייטער אָרגאַניזאַציאָן. מען נעהמט אַלזאָ דעם צווייטען אַמענדמענט צו אַפּשטימונג. אויב ער פאַלט דורך, געהט מען איבער צו דעם ערשטען אַמענדמענט, אַז מען זאָל נעהמען אַ טהעאַטער אונטערנעה־מונג. אויב ער פאַלט אויך דורך, נעהמט מען דעם פאָרשלאַג צו אַפּשטימונג, צי מען זאָל

האָבען אירגענד וועלכע אונטערנעהמונג. אויב
אָבער דער צווייטער אַמענדמענט געהט דורך,
זאָגט דער טשערמאַן: „איצטער וועלען מיר
שטימען אויף דעם אַמענדירטען ערשטען
אַמענדמענט, דאָס הייסט אַז מען זאָל נעהמען
א טהעאטער בענעפיט צוזאמען מיט א צוויי־
טער אָרגאַניזאַציאָן, אויב דאָס פאַלט דורך
געהט מען אַריבער צו דעם אָריגינעלען פאָר־
שלאַג, צי מען זאָל האָבען אירגענד וועלכע
אונטערנעהמונג. אויב דאָס געהט דורך,
שטימט מען אויך איבער דעם אָריגינעלען
פאָרשלאַג, אָבער אין זיין אַמענדירטער פאָר־
מע. דער טשערמאַן זאָגט: איצט וועלען מיר
וואוטען אויף דעם ערשטען פאָרשלאַג, ווי
ער איז אַמענדירט געוואָרען, דאָס הייסט, אַז
די אָרגאַניזאַציאָן זאָל מאַכען אַן אונטער־
נעהמונג וועלכע זאָל בעשטעהן אין אַ טהע־
אַטער בענעפיט אין פאַרטנערשיפ מיט אַ
צווייטער אָרגאַניזאַציאָן. אויב דאָס פאַלט
דורך, געהט די גאַנצע געשיכטע פערלאָרען.

פאָרמען פון שטימען.

די לייכטסטע וועג פון וואוטען איז דורך
אויסשרייען „יעס" און „ניין". דער טשער־
מאַן לעזט פאָר דעם פאָרשלאַג און דאַן זאָגט

ער: „אַלע וואָס זיינען דאַפיר זאָלען זאָגע
„יעס"; און די וואָס זיינען דאַפיר שרייע
אויס „יעס". דאַן זאָגט דער טשערמאַן: „אַל
דאַגעגען זאָלען אויסרופען „נײן"; און ד
געגנער שרייען אויס „נײן". אויב איין צ
איז פיעל שטאַרקער ווי דער צווייטער, אי
ליכט צו בעשטימען צי מעהר שטימען האָבע
אויסגערופען „יעס", צי מעהר האָבען אויס
גערופען „נײן". דער טשערמאַן ערקלערט
דאַן, וועלכער צד עס האָט נאָך זיין מיינונ
געהאַט דעם מאַיאָריטעט, און אויב קיינע
האָט ניט דאַגעגען, בלייבט עס אַזוי ווי דע
טשערמאַן האָט ענטשיעדען.

ווען, אָבער, איין איינציגער פון די מעמ
בערס דענקט, אַז עס איז ניט זיכער ווי דע
טשערמאַן האָט ענטשיעדען, אָדער ער ווי
וויסען מעהר גענוי וויפעל מענשען עס האָ
בען געשטימט דאַפיר און וויפיעל דאַגעגע
קען ער זיך אויפשטעלען און ערקלערען: אי
וויל מען זאָל „נאָכאַמאָל וואוטען", אָדער וו
דער פּאַרלאַמענטאַרישער אויסדרוק איז
„פאירטהער דיוויזשאָן". דיעזע פאָדערונג אי
ניט קיין פאָרשלאַג, און מען דאַרף איהם ני
אונטערשטיצען. עס איז גענוג ווען איי
מעמבער פאָדערט עס; דער טשערמאַן מוז ד

...אָדערונג גלייך נאָכגעבען, און מוז אויף דעם
...אָרשלאַג נאָכאַמאָל שטימען.

אין דיעזן צווייטען מאָל דאַרף מען שוין
...ואוטען אויף אַ מעהר בעשטימטען וועג:
...ורך הויבען די הענד. פריהער הייסט דער
...טשערמאַן אַלע וואָס זיינען דאַפיר אויפהוי-
...בען די הענד, און ער צעהלט זיי איבער.
און דאַן הייסט ער די אַלע וואָס זיינען דאַ-
...געגען, די הענד אויפהויבען, און ער צעהלט
זיי איבער. ווען ער איז פאַרטיג, ערקלערט
ער, אַז אַזוי פיעל און אַזוי פיעל האָבען
געשטימט דאַפיר, און אַזוי פיעל און אַזוי
פיעל דאַגעגען.

אויב עס געפינט זיך אַ מעמבער אין דער
פערזאַמלונג, וואָס איז נאָך אַלץ אין צווייפעל,
צי דער וואוט איז ריכטיג געצעהלט געוואָרען,
האָט ער דאָס רעכט איבערצופאָדערען „פאָיר-
טהער דיוויזשאָן", דאָס הייסט מען זאָל נאָך
אַמאָל וואוטען. דער טשערמאַן מוז איהם
דעם פערלאַנג נאָכגעבען, ווען זאָגאַר ער איז
דער איין איינציגער וואָס פאָדערט עס. אויב
דער טשערמאַן וויל קען ער ווידער הייסען
וואוטען דורך הויבען די הענד. בעסער איז
אָבער ער זאָל דיזען מאָל זיך בענוצען מיט
אַ נאָך בעשטימטערע מעטהאָדע, ווי צום ביי-

שפּיעל, הייסען די מעמבערס זיך שטעלען ביים וואוטען. פריהער זאָלען זיך אויפשטע־לען די וואָס זיינען דאַפיר, און דערנאָך די וואָס זיינען דאַגעגען.

צעהלען די שטימען, צעהלט געוועהנליך דער סעקרעטער. אויב אָבער די פערזאַמלונג איז אַ גרויסע, אַפּאָינטעט דער טשערמאַן צוויי אָדער מעהר צעהלער, וועלכע טהיילען זיך איין מיט דעם צימער. איינער צעהלט איין זייט פון צימער, דער אַנדערע דעם אַנדער זייט און זאָ ווייטער. אין פאַל די אָרגאַניזאַציאָן איז שטאַרק צוטהיילט איבער דער פראַגע און אין צד געטרויט ניט דעם צווייטען, איז עס ראַטהזאַם, אַז דער טשערמאַן זאָל אַפּאָינטען אויף יעדען טהייל פון צימער צוויי צעהלער, פערטרעטער פון ביידע צדדים.

די זיכערסטע וועג פון שטימען איז נאַ־טירליך דורך אַ „ראָלל קאָלל", דאָס הייסט מען זאָל אויסרופען דעם נאָמען פון יעדן מעמ־בער בעזונדער, און יעדערער זאָל ענטפערען ווי ער שטימט, דאַפיר אָדער דאַגעגען. דיעזע פאָרמע פון וואוטען איז אָבער זעהר אַ לאַנ־גע און אַ שוועירע. עס איז דאַרום איינגע־פיהרט אין די מעהרסטע אָרגאַניזאַציאָנען אַז מען בענוצט זיך מיט איהר ניט, סיידען אַ

דריטעל פון די אנוועזענדע מעמבערס פער־
לאַנגען עס. דאָס איז ניט קיין געזעץ. אין
מאַנכע אָרגאַניזאַציאָנען קען אַ קלענערע צאָהל
מעמבערס אויך פאָדערן אַ ראָלל קאָלל אי־
בער אַ פראַגע. אָבער דיעזע מעטהאָדע אַז
עס מוז זיין צום ווענינסטענס אַ דריטעל
מעמבערס דאַפיר, איז די בעסטע. ווען אַ
קלענערע צאָהל זאָל קענען אָפּשטעלען אַ מי־
טינג אויף אַ שטונדע צייט פאַר אַ ראָלל־קאָלל,
דאַן וועט עס געבען אַ געלעגענהייט פאַר אַ
הייפעלע מענשען צו שטערען מיטינגען און
ניט צו דערלאָזען אָנצוגעהן מיט דער אַרבייט,
אויב עס וועט זיין אין זייערע אינטערעסען
דאָס צו טהאָן.

אַ פאָרשלאַג צו שליסען דעם מיטינג.

דער מיטינג מוז געשלאָסען ווערען דורך
אַ פאָרשלאַג, ווייל דאָס ווערט פעררעכענט אַלס
אַ טהייל פון די פערהאַנדלונגען. ווען אַלעס
אויפ'ן טאַגעס־אָרדנונג איז געענדיגט און דער
טשערמאַן רופט אויס דעם פּונקט צום וואָהל
און „סטען, קען א מעמבער בעטען דאס ווארט.
ווען ער קריעגט איהם, מאַכט ער אַ פאָרשלאַג
צו שליסען דעם מיטינג. דער פאָרשלאַג,
גראַדע אַזוי ווי אַנדערע פאָרשלעגע, מוז אונ־

טערשטיצט ווערען, אויב ניט, קען מען איהם ניט פאָרנעהמען.

אין איין הינזיכט איז דיעזער פאָרשלאַג און קיינער קען אויף איהם קיין אַמענדמענט אן אויסנאהם פון די אנדערע פארשלעגע. איבער איהם קען קיין דעבאַטען ניט זיין ניט מאַכען. גלייך ווי ער ווערט פאָרגעשלאָגען און אונטערשטיצט, מוז איהם דער טשער־מאַן פאָרלייגען פאַר אָבשטימונג, אויב אַ מאַ־יאָריטעט וואוט פאַר איהם. ערקלערט דער טשערמאַן דעם מיטינג פאַר געשלאָסען. אויב אַ מאַיאָריטעט שטימט דאַגעגען, דאַן געהט מען ווייטער אָן מיט די ביזנעס פון מיטנג.

ווי אַזוי מען קען אַ פאָרשלאַג אין גאַנצען פאַרשיבען.

עס זיינען דאָ צוויי וועגען ווי אַזוי מען קען אַ פאָרשלאַג אין גאַנצען פערוואַרפען, דאָס הייסט, ווי אַזוי פון איהם לויז צו ווערען גאָר אָהן שום דעבאַטען און אָהן שום אָב־שטימונגען.

1) איין וועג איז דורך אַן „אבדזשעק־שאָן“.

אין אונזערע אָרגאַניזאַציאָנען ווערט דיע־זע מעטהאָדע קיינמאָל ניט געברויכט. עס

איז אַזוי ווי אַן אָנגענומענע זאַך ביי אונז, אַז ווי באַלד נאָר אַ פאָרשלאַג ווערט געמאַכט און אונטערשטיצט קען מען געגען איהם קיין אויסזעצונגען ניט מאַכען. אין אַמעריקאַנער אָרגאַניזאַציאָנען אָבער ווערט דיעזע מעטהאָדע זעהר אָפט געברויכט, און זי איז אַ גוטע אויך. עס מאַכט זיך אַמאָל דאָס איינער מאַכט אַ פאָרשלאַג, וואָס די מעהרסטע מעמבערס יהלען, אַז ער איז ניט אַם פלאַץ, אַז ניט איצט איז די צייט איהם צו פערהאַנדלען, אַז ער קען אויפהויבען אונגעוויינליכע טומעל א. ז. וו. עס דאַרף דאַרום געפונען ווערען אַ מיטעל ווי אַזוי דיעזען „מאָושען" פון וועג אָפצוראַמען. דער פאָרשלאַג קען זיך זיין אין „אָרדער", נאָר עס זיינען דאָ אַנדערע גרינדע פאַרוואָס מען ווילל איהם פערשיבען.

נאַטירליך וואָלט געווען געפעהרליך, דאָס אַן אבדזשעקשאן זאָל קענן אָנגענומען ווערען מיט בלויז אַ מאַיאָריטעט שטימען, וואָרים אויב אַזוי וואָלט דאָך אַן אָרגאַניזירטע מאַיאָריטעט קענען אין גאַנצען פערשליסען די ווילער פון דער מינאָריטעט. ווען יעמאַנד פון דער מינאָריטעט וואָלט עפּעס פאָרגעשלאָגען, וואָלט די מאַיאָריטעט עס פערוואָרפען דורך אַן אבדזשעקשען. עס איז דאַ־

רום דער געזעץ אַז אום אַן „אבדזשעקשאָן“ זאָל דורכגעהן, מוזען צוויי דריטעל פון די מעמבערס שטימען פאַר איהם.

אַן „אבדזשעקשאָן“ איז פּונקט אַזוי ווי אַ פּאָינט אָוו אָרדער. דער וואָס מאַכט איהם דאַרף זאָגאַר ניט קריגען די ערלויבניס פון דעם טשערמאַן אויף דאָס וואָרט. גלייך ווי דער „מאָושען“ ווערט נאָר אונטערשטיצט און דער טשערמאַן לייגט איהם פאָר פאַר אַ דע־באַטע, קען זיך אירגענד וועלכער מעמבער אויפשטעלען און ערקלערען, אַז ער זעצט אויס מען זאָל דעם פאָרשלאַג פערהאַנדלען. ער גיט אָן זיינע אורזאַכען און זעצט זיך אַניעדער. קיין דעבאַטען איבער דעם „אב־דזשעקשאָן“ קען ניט זיין. דער טשערמאַן מוז איהם גלייך פאָרלייגען פאַר די מעמבערס צו אָבשטימונג און, ווי געזאָגט, אויב צוויי דריטעל שטימען פאַר איהם, ווערט דער פאָר־שלאַג פערוואָרפען. אויב אָבער וועניגער ווי צוויי דריטעל זיינען פאַר'ן אבדזשעקשאָן, ווערט דער גאָרשלאַג וויעדער אויפגענומען פאַר פערהאַנדלונג.

2) די צווייטע מעטהאָדע ווי אַזוי צו פערשיבען אַ מאָושען, איז צו מאַכען אַ פאָר־שלאַג צו „טייבלען“ דעם מאָושען. דאָס איז

שוין אַ געוועהנליכער פאָרשלאַג, וועלכער מוז אונטערשטיצט ווערען און וועלכער קען דורכ־געהן מיט בלויז אַ מאַיאָריטעט שטימען.
„טייבלען אַ מאָושען" הייסט איהם אָבצוליי־געזן אויף אַן אַנדערש מאָל. ווען דער „אַנ־דערש מאָל" איז, איז קיינער ניט מחויב צו בעשטימען.

דער פאָרשלאַג צו „טייבלען "אַ מאָושען קען ניט דעבאַטירט ווערען און מען קען אויף איהם קיין אַמענדמענט ניט מאַכען. דער טשערמאַן מוז איהם נעהמען צו אָבשטימונג גלייך ווי ער ווערט אונטערשטיצט. ווי גע־זאָגט, אַזאַ פאָרשלאַג קען דורכגעהן מיט בלויז אַ מאַיאָריטעט שטימען. ער קען אויך גע־מאַכט ווערען צו יעדער צייט ביים אָנפאַנג פון דער דעבאַטע, אין מיטען אָדער ביים ענדע.

„אַ מאָושען צו ריקאָנסידערען" אַ פאָר־שלאַג ווידער אויפצונעהמען אַ פראַגע וואָס איז שוין פערהאַנדעלט געוואָרען.

נאָכדעם ווי אַ פראַגע ווערט פערהאַנדעלט און אָבגעשטימט, האָט אַ מעמבער דאָס רעכט זיך אויפצושטעלען ביים זעלבען מיטינג אָדער ביי אַ צווייטען מיטינג, און מאַכען אַ פאָר־שלאַג מען זאָל די פראַגע נאָך אַמאָל אויפ־

נעהמען און איהר וויעדער פערהאַנדלען. אַזאַ פאָרשלאַג רופט זיך „אַ מאָושען טו ריקאָנ־סידער“.

אין אונזערע אָרגאַניזאַציאָנען פיהרט זיך, דאָס אַזאַ פאָרשלאג קען ניט דעבאַטירט ווע־רען. גלייך ווי דער פאָרשלאַג ווערט געמאַכט מוז דער טשערמאַן איהם פאָרלייגען פאַר די מעמבערס צו אָבשטימונג. אין אַמעריקאַנער אָרגאַניזאַציאָנען פיהרט זיך ניט ביי אַלע אַזוי. אין מאַנכע פון זיי איז דער געזעץ אַזוי: אויב דער אָריגינעלער פאָרשלאַג, וועל־כען מען וויל נאָך אַמאָל פערהאַנדלען, איז אַזאַ, וואָס מען מעג דעבאַטירען, דאַן מוז דער פאָרשלאג „צו ריקאָנסידערען“ אויך דעבאַטירט ווערען. אויב אָבער דער אָריגינעלער פאָר־שלאַג איז פון יענעם קלאַס, וועלכע מען טאָר ניט דעבאַטירען, ווי צום ביישפיעל, אַ פאָר־שלאַג איבערצוגעבען אַ פראַגע צו אַ קאָמיטע, אָדער צו „טייבלען“, דאַן קען דער „מאָושען צו ריקאָנסידערען“ אויך ניט דעבאַטירט ווע־רען.

נאָך אונזער מיינונג איז די מעטהאָדע אין די אידישע אָרגאַניזאַציאָנען די בעסטע. ווי באַלד די פראַגע איז שוין איינמאָל פער־האַנדעלט געוואָרען און איז זאָגאַר אָבגע־

שטימט געוואָרען, זיינען דאָך די מעמבערס שוין גענוי בעקאַנט מיט איהר, טאָ צוליעב וואָס זאָל מען ווידער פאַרנעהמען צייט אין דעבאַטירען צי יענער פאָרשלאַג דאַרף נאָך אַמאָל פערהאַנדעלט ווערען, צי ניט. אויב אַ מאַיאָריטעט פון די מעמבערס שטימען געגען אויפנעהמען די פראַגע נאָך אַמאָל, בעווייזט עס קלאָהר, אַז זיי זיינען אין איהר מעהר ניט פעראינטערעסירט, אויף אַזוי ווייט ניט פעראינטערעסירט, דאָס זיי ווילען וועגען איהר מעהר ניט ריידען, טאָ צו וואָס פער־ספענדען צייט אין דעבאַטען.

אַ פאָרשלאַג צו ריקאָנסידערען קען גע־מאַכט ווערען בלויז פון איינעם פון די וואָס האָבען פריהער געשטימט מיט דער מאַיאָרי־טעט.. ווען ניט, ווערט דאָך דער פערלאָרענער צד אימער זיך בענוצען מיט דעם מיטעל, די פראַגע ווידער אויפצוהויבען.

אַ פאָרשלאַג צו „ריקאָנסידערען" קען אָנ־גענומען ווערען מיט בלויז אַ מאַיאָריטעט שטימען. ווען זאָגאַר דער אָריגינעלער פאָר־שלאַג, דאָס הייסט דער, וועלכען מען וויל עס נאָך אַמאָל פערהאַנדלען, ווען זאָגאַר יענער איז אַזאַ, אויף וועלכען עס פאָדערט זיך צוויי דריטעל שטימען, אפילו דאַן איז גענוג פאַר

דעם מאָושען צו ריקאָנסידערען איהם אַ מאַ־
יאָריטעט שטימען.

קוים ווערט דער מאָושען צו „ריקאָנסי־
דערען“ אַ פראַגע, אָנגענומען, דאַן פאַלט אַוועק
אַלעס וואָס איז פריהער וועגען דער פראַגע
געטהאָן געוואָרען, עס איז פּונקט אַזוי ווי
די פראַגע ווערט צום ערשטען מאָל גענומען
צו פערהאַנדלונג. דער מיטינג טאָר זיך ניט
רעכענען מיט קיין זאַך, וואָס איז פאָרגעקו־
מען דעם פאָריגען מאָל, ווען די פראַגע איז
פערהאַנדעלט געוואָרען.

„פּאָינט אָוו אָרדער“.

אַ „פּאָינט אָוו אָרדער“ הייסט, דאָס אַ
מעמבער מאַכט אויפמערקזאַם דעם טשערמאַן,
אַז דאָס וואָס ווערט אין יענעם מאָמענט גע־
טהאָן אָדער געזאָגט, איז געגען דער קאָנסטי־
טושען פון דער אָרגאַניזאַציאָן אָדער געגען
דעם אַלגעמיינעם פּאַרלאַמענטאַרישען געזעץ.
דער צוועק פון „אַ פּאָינט אָוו אָרדער“ איז
צו היטען, אַז די קאָנסטיטושאָן אָדער דער
פּאַרלאַמענטאַרישער געזעץ זאָל ניט איבער־
טראָטען ווערען אין די פערהאַנדלונגען ביים
מיטינג. אַכטונג געבען אויף דעם דאַרף נאַ־
טירליך דער טשערמאַן. אָבער אויב דער

טשערמאַן פאַרזעהט עס אָדער ער מאַכט זיך ניט וויסענדיג, מעג יעדער מעמבער זיך אויפ־שטעלען און אויפמערקזאַם מאַכען דעם טשער־מאַן און די מעמבערס אויף דעם.

אין אונזערע אָרגאַניזאַציאָנען ווערט ליידער דער „פּאָינט אָוו אָרדער" צופיעל גע־ברויכט אַלס אַ „סטראַטעגישער מיטעל", ווען צוויי צדדים קעמפּפען איבער אַ פראַגע. דאָס פעראורזאַכט זעהר פיעל טראבעל און אומ־זיסטע פערשווענדעניש אין צייט.

עס איז שוין אזוי וויט דערגאנגען, דאס ביי מאַנכע מיטינגען ערלויבען זיך מעמ־בערס צו אונטערברעכען אַ צווייטען, ווען ער האַלט אין ריידען, מיט געשרייען „פּאָינט אָוו אָרדער". ווען איינעם געפעלט ניט וואָס אַ צווייטער רעדט, שרייט ער גלייך „פּאָינט אָוו אָרדער" און גלייך ווערט אַ טומעל אין האָל און דער טשערמאַן האָט אַ שווערען דזשאָב צו ברייגען אָרדנונג.

אַ „פּאָינט אָוו אָרדער" דאַרף ביי אַ מיטינג זיין אַ זעלטענע זאַך, ווייל אין דער ווירק־ליכקייט פּאַסירט עס ניט אָפט, אַז די קאָנ־סטיטושאַן אָדער דער פּאַרלאַמענטאַרישער גע־זעץ זאָל פערלעצט ווערען אין פערלויף פון אַ פעהאַנדלונג.

צו מאַכען אַ „פּאָינט אָוו אָרדער“ דאַרף מען קיין ערלויבניש פון טשערמאַן ניט קריגען, דאָס הייסט, מען איז ניט מחויב צו בעטען אויף דעם דאָס וואָרט. יעדער מעמבער האָט אַ רעכט צו אונטערברעכען דעם וואָס האָט דאָס וואָרט, אויב ער האָט אַ „פּאָינט אָוו אָרדער“ צו מאַכען, און דער טשערמאַן, ווען ער דערהערט נאָר, אַז אימעצער מאַכט אַ פּאָינט אָוו אָרדער, מוז גלייך אָבשטעלען אַלע פערהאַנדלונגען און פּסק'ענען צי דער „פּאָינט אָוו אָרדער“ איז אַ גערעכטער, צי ניט. קיין דעבאַטען קען אויף דעם ניט זיין. דער מאַן, וואָס מאַכט דעם „פּאָינט אָוו אָרדער“ גיט זיין אורזאַכע און דער טשערמאַן גיט גלייך זיין ענטשיידונג. קיין אַנדער מעמבער טאָר זיך ניט אַריינמישען.

אויב דער טשערמאַן איז אין צווייפעל, וואָס פאַר אַן ענטשיידונג אַרויסצוגעבען, אָדער אויב דער פּונקט איז ווירקליך אַ שווערער און ער וויל אויף זיך די פעראַנטוואָרטליכקייט ניט נעהמען, קען ער די פראַגע פאָרלייגען פאַר די מעמבערס זיי זאָלען וואָטען צי דער „פּאָינט אָוו אָרדער“ איז ריכטיג, צי ניט.

אין דיעזען צווייטען פאַל, דאָס הייסט,

אויב די מעמבערס אַליין ענטשיידען די פראַ־
גע, קען וויטער איבער דעם קיין פערהאַנד־
לונגען ניט אָנגעהן. אויב אָבער דער טשער־
מאַן אַליין גיט אַרויס דעם פסק, האָט יע־
דער מעמבער אַ רעכט אויפצושטעלען זיך און
ערקלערען, אַז ער איז ניט צופרידען מיט
דעם טשערמאַן׳ס ענטשיידונג.

דאָס קען געטהאָן ווערען אויף צוויי וועגען. איין וועג איז צו אַפעלירען געגען דער ענטשיידונג פון טשערמאַן; דער צווייטער וועג איז צו ווענדען זיך צו די מעמבערס און צום טשערמאַן מיט אַ פראַגע צי די ענטשיידונג איז ריכטיג, צי ניט.

אין אונזערע אָרגאַניזאַציאָנען פיהרט מען זיך אַז בלויז דער וואָס האָט אויסגעפונגען דעם פּאָינט אָון אָרדער מעג אַפּעלירען געגען די ענטשיידונג פון טשערמאַן. דאָס איז ניט ריכטיג, יעדער מעמבער קען דעם אַפּיעל מאַכען.

אין פלוג זעהט אויס, אַז די צוויי וועגען זיינען אַלץ איינס. עס איז אָבער צווי־שען זיי דאָ אַ גרויסער חילוק. ביי אונזערע מיטינגען ווייס מען פון דעם צווייטען וועג גאָר ניט. אויב איינער איז ניט צו־פרידען מיט טשערמאַן׳ס ענטשיידונג אַפּע־

לירט ער גלייך צו די מעמבערס געגען דעם טשער. ווען דאָס ווערט געטהאָן מוז דער טשערמאַן פערלאָזען דעם טשער און דער וויים טשערמאַן אָדער ז'ער סעקרעטער פערנעהמט זיין פּלאַץ. דער מאַן, וואָס האָט אַפּעלירט גיט דאַן זיינע אַרגומענטען און דער טשער־מאַן ענטפערט איהם, דאַן נעהמט דער „טעמ־פּאָראַרי" טשערמאַן די פראַגע צו אָבשטימונג.

ווען אָבער מען בענוצט דעם צווייטען וועג, פערשפּאָרט מען דאָס אַלעס. נאָך יענער מעטהאָדע דאַרף דער טשערמאַן זיין פּלאַץ נים פערלאָזען: ער וואָלט אויסגעהערט דעם מעמבערס טענות אָדער, ווי מען רופט עס אויף'ן פּאַרלאַמענטאַרישען לשון זיין „פּראַ־גע" און וואָלט איהם געענטפערט זיצענדיג אויפ'ן טשער, און דאַן וואָלט ער אַליין די פראַגע איבערגעגעבען צו אָבשטימונג. דער וועג איז אי שעהנער, אי שנעלער, אי רוהי־גער.

ווי געזאָגט, איז די „פּאָניט אָוו אָרדער" ביזנעס אַ קללה אויף אונזערע מיטינגען. עס וואָלט געווען העכסט ווינשענסווערטה דאָס מען זאָל ביי אונז אויפהערען זיך מיט דיע־זעס רעכט אַזוי פיעל צו בענוצען. זאָלען די מעמבערס אײנ'חזר'ן דיעזען כלל, נים

אויפצושפּרינגען פון זייערע פּלעצער, ניט צו שרייען „פּאָינט אָוו אָרדער", סיידען זיי זיינען אַבסאָלוט איבערצייגט, אַז דער טשערמאַן האָט פערגוואַלטיגט אַ וויכטיגען געזעץ אין דער קאָנסטיטושאָן אָדער אין דעם פּאַרלאַמענטאַרישער געזעץ.

מיר ווילען נאָך אַמאָל ווידערהאָלען, דאָס אַ „פּאָינט אָוו אָרדער" קען ניט דעבאַטירט ווערען. עס איז די פליכט פון דעם טשערמאַן וואָס גיבער אָבצופּטר'ען דעם „פּאָינט אָוו אָרדער" וואָס שנעלער אַרויסצוגעבען וועגען דעם זיין ענטשיידונג אום די פערהאַנדלונג פון דעם מיטינג זאָל קענען וויטער פאָרטגעזעצט ווערען. עס איז אויך די פליכט פון די מעמבערס צו פיהלען, דאָס יעדען מאָל וואָס זיי מאַכען אַ „פּאָינט אָוו אָרדער" שטערען זיי דעם מיטינג, און דאָס זיי מוזען זיך צוריקהאַלטען פון „פּאָינט אָוו אָרדערס" אַזוי וויט ווי נאָר מעגליך.

קאפיטעל דריי.

די בעאמטע פון דער אָרגאניזאציאָן.

1. דער טשערמאַן.

איז עס גוט צו האָבען אַ שטענדיגען טשערמאַן?

מאַנכע אָרגאַניזאַציאָנען ערוועהלען אַ טשערמאַן אויף אַ געוויסען טערמין, אויף זעקס מאָנאַטען אָדער אויף אַ יאָהר. אין די ראַדיקאַלע אָדער אַרבייטער אָרגאַניזאַציאָנען פיהרט זיך, אַז אַ טשערמאַן ווערט עלעקטעט ביי יעדען מיטינג. וועלכע סיסטעם איז בעסער?

עס זיינען דאָ אי מעלות, אי חסרונות אין ביידע סיסטעמען.

אַ שטענדיגער טשערמאַן האָט די מעלה, וואָס ער קריעגט די ערפאַהרונג ווי אַזוי צו פיהרען די מיטינגען, ווי אַזוי צו בעגעהן זיך מיט די מעמבערס. וויעדער ווערט ער בעקאַנט מיט דער געשעפטליכער זייט פון דער אָרגאַניזאַציאָן. אַ מיטינג פיהרען איז אַ געוויסער הינזיכט עהנליך ווי צו פיהרען אַ ביזנעס, און אין אַ ביזנעס איז עס געוויס

פראַקטיש און נויטהיג צו האָבען איינעם און דעמזעלבען מענעדזשער פאַר אַ לאַנגען טערמין. דער טשערמאַן חתמ'עט אויך אַלע געזעצליכע פאַפּיערען. אַ נייער טשערמאַן ביי יעדען מיטינג פעראורזאַכט אַמאָל אַ מישמאַש אין די ביזנעס.

עס זיינען אָבער אויך דאָ חסרונות אין האָבען אַ שטענדיגען טשערמאַן.

עס איז ביז אַ געוויסע מאָס ניט דעמאָקראַטיש (דאָס איז אייגענטליך איז די הויפּט־אורזאַכע פאַרוואָס מען האָט דיעזע סיסטעם אין די אַרבייטער אָרגאַניזאַציאָנען אין גאַנצען פערוואָרפען). אַ שטענדיגער טשערמאַן הויבט מיט דער צייט אָן צו פיהלען אַז ער איז אַ מין בעל־הבית איבער דער אָרגאַניזאַציאָן, און עס איז דאָ אַ גאַנץ ערנסטע געפאַהר ער זאָל ניט אָנפאַנגען צו מיסברויכען זיין מאַכט און זיינע רעכטע אין אַוועקנעהמען די רעכטע פון די מעמבערס.

ווען די אָרגאַניזאַציאָן מאַכט אַ מיסטייק און ערוועהלט אַ שלעכטען טשערמאַן, קען זי פון איהם ניט פּטור ווערען ביז די ענדע פון זיין טערמין. זי מוז זיך מיט איהם האַלטען אַ האַלבען יאָהר אָדער אַ גאַנצען יאָהר.

ווען מען ערוועהלט אַ נייעם טשערמאַן ביי יעדען מיטינג גיט עס די מעגליכקייט פאַר יעדען פעהיגען מעמבער זיך אויסצו־לערנען ווי אַזוי אַ טשערמאַן צו זיין. ווען מען ערוועהלט אָבער אַ טשערמאַן אויף אַ לאַנגען טערמין ווערט דער אַמט מאָנאָפּאָלי־זירט. עס אַרבייט זיך אויס מיט דער צייט אַזוי אַז בלויז איינער אָדער צוויי קענען דיעזען אַמט פערנעהמען.

די אויפגאַבען פון דעם טשערמאַן.

1) צו עפענען דעם מיטינג.

2) פאָרצולעזען דעם טאַגע־אָרדנונג.

3) אויפצונעהמען אַלע פאָרשלעגע, וואָס ווערען געמאַכט פון מעמבערס און זיי פאָר־צולייגען פאַר דעם מיטינג.

4) אַליין צו צעהלען אָדער אַפּאָינטען אי־מיצען צו צעהלען די שטימען איבער פאָר־שלעגע און צו אַנאָנסירען דעם רעזולטאַט פון דער אָבשטימונג פאַר דעם מיטינג.

5) צו האַלטען די מעמבערס אין אָרדנונג, די גאַנצע צייט וואָס דער מיטינג געהט אָן.

6) דורכצופיהרען אַלע רולס וואָס די אָר־גאַניזאַציאָן האָט פאַר מיטינגען.

7) אויפצופאַסען, אַז די מעמבערס זאָלען זיך איינע צו די אַנדערע בענעהמען אַנשטענ־

דיג אונ העפליך ווען זיי זיינען אין מיטינג
רום.

8) אָנצונעהמען אַלע צושריפטען און
אַלע קאָמיטעס, וואָס קומען צום מיטינג און
זיי פאָרברייננגען פאַר דעם מיטינג.

9) צו ענטשיידען פּאָינטס אָוו אָרדער.

10) ווען דער טשערמאַן לעזט עפּעס פאָר
פאַר דעם מיטינג, מעג ער עס טהאָן זיצענ־
דיג. ווען ער לייגט אָבער פאָר פאַר'ן מי־
טינג אַ פאָרשלאַג, מוז ער זיך אויפשטעלען.

11) דער טשערמאַן האָט אין פיעלע אָר־
גאַניזאַציאָנען די מאַכט צו אַפּאָינטען קאָמי־
טעס. אין די ראַדיקאַלערע אָרגאַניזאַציאָנען
ווערען קאָמיטעס עלעקטעט פון די מעמבערס
אַליין.

איבער דיעזער פראַגע איז ווערטה זיך
אַביסעל אָבצושטעלען. עס איז אָהן צווייפעל
מעהר דעמאָקראַטיש, ווען דאָס גאַנצע מעמ־
בערשיפּ ערוועהלט קאָמיטעס. נאָך אַלעמען
ווערט די הויפּט־אַרבייט פון דער אָרגאַניזאַ־
ציאָן געטהאָן דורך דיעזע קאָמיטעס, און
ווען איין מענש זאָל האָבען די מאַכט די
קאָמיטע־לייט אויסצוקליבען, האָט ער איי־
גענטליך אין זיינע הענד אַ ריעזיגע מאַכט.

און מעהר סעקרעטערע, און זיי בלייבען שוין די סעקרעטערען די גאַנצע צייט וואָס די קאָנווענשאָן האַלט אָן. טשערליטע ערוועהלט מען אַן אַנדערען פאַר יעדער זיצונג. אָבער סעקרעטערע נים.

די אורזאַכע איז אַן איינפאַכע. ביי אַ קאָנוועגשאָן איז די אַרבייט פון סעקרעטער פון דער גרעסטער וויכטיגקייט. ער פערשרייבט דאָך אַלע פערהאַנדלונגען און אויב ער מאַכט אַ מיסטייק איז דאָך די גאַנצע אַרבייט פון דער קאָנוועגשאָן אַרויסגעוואָרפען. עס איז דאַרום וויכטיג צו האָבען אַ פּאָאר גוטע מענשען, זיי זאָלען זיך קענען איינע די אַנדערע אַרויסהעלפען ווען זיי ווערען מיעד און זיי זאָלען אויך קענען קאָרעגירען איינער דעם אַנדערענס מיסטייקס.

ביי מאַנכע קאָנסערוואַטיווע אָרגאַניזאַציאָנען פיהרט זיך אויך, דאָס דער פּרעזידענט פון דער אָרגאַניזאַציאָן איז דער שטענדיגער טשערמאַן ביי אַלע זיצונגען, און דער סעקרעטער פון דער אָרגאַניזאַציאָן איז דער שטענדיגער סעקרעטער ביי אַלע זיצונגען. ווען דער פּרעזידענט ווערט אַמאָל מיעד צו פיהרען דעם טשער בעט ער אימיצען, געוועהנליך איינעם פון די הויכע בעאַמטע, אָדער אַ פּראָ־

מינגענטען דעלעגאַט, ער זאָל פערנעהמען זיין פּלאַץ ביי אַ זיצונג אָדער ביי אַ טהייל פון אַ זיצונג.

אין אַ פאָריגען קאַפּיטעל האָבען מיר געזעהען, דאָס דיעזער סיסטעם הערשט אויך אין פיעלע אָרגאַניזאַציאָנען ביי די רעגעלע מיטינגען. זיי האָבען אַ פּרעזידענט, וועלכער דיענט אַלס שטענדיגער טשערמאַן. אין די ראַדיקאַלערע אָרגאַניזאַציאָנען איז עס איינגעפיהרט, דאָס מען ערוועהלט אַ טשערמאַן פאַר יעדען מיטינג בעזונדער, און דאָס זעלבע ווערט געטהאָן ביי קאָנווענשאָנס, אַז מען ערוועהלט אַ טשערמאַן פאַר יעדער זיצונג בעזונדער.

קאָמיטעס.

די אַרבייט פון דער קאָנווענשאָן ווערט געטהאָן הויפּטזעכליך דורך קאָמיטעס. אין די קאָנסערוואַטיווע אָרגאַניזאַציאָנען פיהרט מען זיך אין דיזער הינזיכט אונגעפעהר אויפ'ן זעלבען שטייגער ווי אין דעם קאָנגרעס. דער פּרעזידענט פון דער אָרגאַניזאַציאָן, וועלכער איז אויך דער טשערמאַן פון דער קאָנווענשאָן, אַפּאָינטעט די פערשיעדענע קאָמיטעס, און אַפּאָינטעט אויך די טשערליטע פון יעדער קאָמיטע. אין די ראַדיקאַלערע

די אויפגאַבען פון רעקאָרדינג סעקרעטער.

1) ער ווערט אָנפערטרויט מיט און מוז אויפפּאַסען אויף אַלע ביכער, פּאַפּיערען, דאָקומענטען פון דער אָרגאַניזאַציאָן.

2) ער מוז האַלטען אַ ליסטע פון די נעמען פון אַלע מעמבערס.

3) ער מוז קומען צו יעדען מיטינג און פערשרייבען די פערהאַנדלונגען וועלכע קומען אויף זיי פאָר. דיעזע פערהאַנדלונגען רופט מען די „מינוטס“, אָדער דער פּראָטאָקאָל.

וואָס הייסען אָבער פערהאַנדלונגען? וואָס מוז דיעזער סעקרעטער פערשרייבען? דאַרף ער פערשרייבען יעדען וואָרט וואָס ווערט אַרויסגערעדט ביים מיטינג, יעדען פאָרשלאַג, יעדע דעבאַטע אָדער יעדע פּאַסירונג?

ניין. דער סעקרעטער דאַרף פערשרייבען בלויז די פאָרשלעגע, וואָס זיינען פון מיטינג אָנגענומען געוואָרען. אַלע אַנדערע פערהאַנדלונגען קען ער אויסלאָזען. ווען עס פּאַסירט עפּעס ביים מיטינג, וועלכעס פערנעהמט זאָגאַר אַ לאַנגע צייט, און די פּאַסירונג האָט ניט געפיהרט צו קיין פאָרשלאַג און צו קיין אַבשטימונג, דאַן קען עס דער סעקרעטער אין גאַנצען אויסלאָזען. ער איז אויך ניט מחויב צו פערשרייבען די מיינונגען וואָס ווערען

אויסגעדריקט דעבאַטערענדיג איבער אַ פראַ־
גע. אַ פאָרשלאַג, וואָס ווערט נידערגעשטימט,
ווען זאָגאַר עס האָט פערנומען אַ גרויסע
טהייל פון דעם מיטינג דאַרף אויך ניט פער־
שריבען ווערען אין דעם פראָטאָקאָל.

נאַטירליך אויב דער סעקרעטער האָט ליעב
אַ סך צו שרייבען און ער וויל פערצייכענען
אַלעס וואָס קומט פאָר ביים מיטינג, קען ער
דאָס טהאָן. ווען ער לעזט אָבער פאָר דעם
פראָטאָקאָל ביים נעקסטען מיטינג, קענען די
מעמבערס פראָטעסטירען, וואָס ער פערנעהמט
די צייט מיט פאָרלעזען זאַכען, וועלכע זיי־
נען אַבסאָלוט ניט נויטיג.

4) דער סעקרעטער דאַרף פאָרלעזען פאַר׳ן
מיטינג אַלע פאַפּיערען, דאָקומענטען און רע־
זאָלוציאָנען. ער דאַרף עס טהאָן אָבער בלויז
אויפ׳ן בעפעהל פון טשערמאַן.

5) ווען מען דאַרף צוליעב אירגענד וועל־
כען צוועק האָבען אַ „ראָלל־קאָלל“, איז עס
די אויפגאַבע פון דעם סעקרעטער אויסצורו־
פען אַלע נעמען. אין מאַנכע אָרגאַניזאַציאָ־
נען איז עס איינגעפיהרט, דאָס דער סעקרעטער
פערצייכענט די נעמען פון אַלע מעמבערס,
וואָס זיינען אַנוועזענד און אבוועזענד ביי
יעדען מיטינג.

6) דער פּראָטאָקאָל סעקרעטער עפענט יע־דען מיטינג, אָדער בעסער געזאָגט, ער עפענט די הקדמה צום מיטינג. זיין אויפגאַבע איז צו בעטען די מעמבערס זיך האַלטען אין אָרד־נונג און צו ערוועהלען אַ טשערמאַן, וואו עס איז ניטאָ קיין שטענדיגער טשערמאַן. נאָכ־דעם ווי דער טשערמאַן ווערט ערוועהלט, פער־לאָזט דער סעקרעטער דעם טשער און דער ערוועהלטער טשערמאַן ערעפענט דעם מיטינג איבער־אַ־נייעס.

7) אידער דער מיטינג פאַנגט זיך אָן, מוז דער סעקרעטער צוגרייטען אַ טאַגעס־אָרד־נונג און ער מוזט איהם איבערגעבען צום טשערמאַן גלייך ווי ער פערנעהמט דעם טשער. וואָס פאַר אַ טאַגעס־אָרדנונג צוצוגרייטען איז ניטאָ קיין רולס. דער סעקרעטער זעהט, וואָס עס איז פאָרגעקומען ביים פריהערדיגען מי־טינג, ער זעהט וואָס פאַר אַ ביזנעס עס איז פערהאַנדעלט געוואָרען און וואָס פאַר פראַגען עס זיינען געבליבען, ניט פערהאנדעלט אָדער אין מיטען פערהאַנדלען און ער שטעלט זיי אַרויף אויף דעם טאַגעס־אָרדנונג. ווי עס איז שוין אָנגעוויזען געוואָרען אין אַ פריהערדיגען קאַפּיטעל, האָבען די מעמבערס

דאָס רעכט דעם טאַגעס־אָרדנונג צו ענדערען ווי זיי ווילען.

8) דער סעקרעטער מוז ביים אָנפאַנג פון יעדען מיטינג פאָרלעזען דעם פּראָטאָקאָל פון פאָריגען מיטינג. אויב די מעמבערס געפינען אין איהם אירגענד וועלכען מיסטייק, קען דער מיטינג בעשליסען אַז דער סעקרעטער זאָל עס קאָרעגירען אָדער ער זאָל אין פּראָטאָקאָל עטוואָס אויסמעקען אָדער צושרייבען.

דער „קוואָרום“.

קיין בעשטימטער אַלגעמיין־אָנגענומענער געזעץ וועגען די גרויס פון אַ קוואָרום איז ניטאָ. יעדע ארגאניזאציאן דארף ביי איהרע ערשטע מיטינגען בעשליסען פון וויפעל מעמבערס איהר קוואָרום זאָל בעשטעהן. אויב מעגליך זאָל דאָס איינגעשריבען ווערען אין דער קאָנסטיטושאָן.

דאָס איז אין גאַנצען אַ פראַגע פון פּראָסטען פערשטאַנד. אונטער געוועהנליכע אומשטענדען דאַרף מען ערוואַרטען, דאָס ביי יעדען מיטינג זאָלען אנוועזענד זיין צום וועניגסטענס מעהר ווי אַהעלפט פון אַלע מעמ־

בערס. עס דאַרף זיין איינגעפיהרט, אַז אַ קוואָרום זאָל בעשטעהן פון ניט ווייניגער ווי אַ מאַיאָריטעט פון דער מעמבערשיפּ, וואָרים אויב ניט, וועט דאָך אויסקומען, אַז אַ מינאָריטעט וועט האָבען אַמאָל די מעגליכ־קייט צו פיהרען די גאַנצע אָרגאַניזאַציאָן. אין פיעלע אָרגאַניזאַציאָנען איז טאַקע איינ־געפיהרט, אַז אַ קוואָרום מוז בעשטעהן פון אַ מאַיאָריטעט פון די גאַנצע מעמבערס. אין אַזוינע אָרגאַניזאַציאָנען וועלכע האָבען די קוואָרום־פראַגע קיינמאָל ניט פערהאַנדעלט און האָבען וועגען איהר קיין איינענעם געזעץ ניט געמאַכט, דאַרפען זיך פיהרען נאָך דיע־זען אַלגעמיינעם רול, אַז דער קוואָרום זאָל בעשטעהן פון אַ מאַיאָריטעט מעמבערס.

אין אַרבייטער אָרגאַניזאַציאָנען און ספּע־ציעל אין גרויסע אַרבייטער אָרגאַניזאַציאָנען, איז אָבער שווער צו קריגען אַ מאַיאָריטעט פון די מעמבערס צו יעדען מיטינג. פאַר אַרבייטער איז ניט אַזוי גרינג צו קומען צו די מיטינגען. דער קוואָרום אין דיעזע אָר־גאַניזאַציאָנען איז דאַרום געוועהנליך אַ פיעל קלענערער. ווי קליין, דאָס ווענדט זיך אָן די אַלגעמיינע גרוים פון דער אָרגאַניזאַציאָן און אָן די סאָרט אַרבייט וואָס די אָרגאַניזאַ־

ציאָן טהוט, און אָן די כאָרט מעמבערס וואָס די אָרגאַניזאַציאָן האָבּ.

ווי געזאָגט, בעשטימט יעדע אָרגאַניזאַציאָן פאַר זיך וויפיעל מעמבערס עס זאָלען זיין אין איהרע קוואָרומס. זי האָט דאָס רעכט צו מאַכען די צאָהל אַזוי גרויס אָדער אַזוי קליין, ווי זי וויל נאָר. פאַראַן אַזוינע אָרגאַניזאַציאָנען, ביי וועמען אַ קוואָרום בעשטעהט פון זיבען מעמבערס. פאַראַן פערקעהרט אַזוינע, וואָס פאָדערען פערציג אָדער פופציג מעמבערס פאַר אַ קוואָרום. אויב די מעמבערס זיינען קאַלטע און האָבען קיין אינטערעס ניט אין דער אָרגאַניזאַציאָן, מוז די צאָהל פון קוואָרום זיין קליין. אויב ניט, וועט דאָך אונמעגליך זיין ווען עס איז צו מיטען. פערקעהרט, אויב די מעמבערס זיינען טריי און איבערגעבען איז בעסער צו מאַכען דעם קוואָרום וואָס גרעסער, ווייל אין אַזאַ אָרגאַניזאַציאָן איז בעסער אַ מיטינג אין גאַנצען צו פערפעהלען איידער אַ קליינע צאָהל מעמבערס זאָל אָפּטהאָן זאַכען וועלכע וועלען דערנאָך פיליכט די איבעריגע מעמבערס ניט געפעלען זיין.

קאַפּיטאל 4.

קאָנוועגשאָנס.

אַ קאָנוועגשאָן איז איגענטליך דאָס זע
בע ווי אַ מיטינג אָדער אַ. סעריע פון מ
טינגען. דער אונטערשיעד איז דיעזער: א
אַ מיטינג בעטהייליגען זיך די פּערטרעט
אָדער די דעלעגאַטען פון עטליכע קערפּע
שאַפטען, אָדער אָרגאַניזאַציאָנען. ווען אי
ברענטש פון אַרבייטער רינג אָדער איין לאָק
פון אַיוניאָן וויל זיך בעראַטען וועגען
אַנגעלעגענהייט, פערופט זי אַ מיטינג פ
אַלע איהרע מעמבערס: ווען אַלע אַרבייטע
רינג ברענטשעס, אָדער אַלע לאָקאַלס פון
געוויסען טרייד ווילען זיך מיישב זיין וו
גען געמיינשאַפטליכע אַנגעלעגענהייטען, פע
רופען זיי אַ קאָנוועגשאָן.

עס איז נאַטירליך אונמעגליך איינצורופ
ביי אַזאַ קאָנוועגשאָן אַלע מעמבערס פון אַ
אַרבייטער רינג ברענטשעס, אָדער אַלע מע
בערס פון אַלע לאָקאַל יוניאָנס. די צאָ
וואָלט געווען צו גרויס און עס וואָלט נ
מעגליך געווען צו פיהרען די פערהאַנדלונג

־אַרום ווערט די קאָנווענשאָן געפיהרט דורך פערטרעטער. יעדער ברענטש אָדער יעדער לאָקאַל שיקט אַ געוויסע צאָהל פאָרשטעהער אָדער דעלעגאַטען, פּראָפּאָרציאָנעל נאָך איהר גרויס נאָך — אַ גרעסערע ברענטש אָדער לאָ־קאַל שיקט מעהר דעלעגאַטען און אַ קלענערע ווייניגער. דיעזע דעלעגאַטען זיינען ביי דער קאָנווענשאָן פּונקט דאָס וואָס די איינצעלנע מעמבערס פון אירגענד וועלכע אָרגאַניזאַציאָן זיינען ביי אַ רעגעלען מיטינג פון דער אָר־גאַניזאַציאָן.

ווי אַזוי קאָנווענשאָנס ווערען איינגערופען

יעדער אַלגעמיינער פערבאַנד האָט געוועהנ־ליך אַ קאָנסטיטושאָן, אַזוי גוט ווי יעדע איינ־צעלנע אָרגאַניזאַציאָן. אין אַרבייטער רינג, צום ביישפּיעל, האָט דער גאַנצער אָרדען, אין וועלכען אַלע ברענטשעס זיינען פעראייניגט, אַ קאָנסטיטושאָן מיט אַן אייגענע אָרגאַניזאַ־ציאָן. דיעזע קאָנסטיטושאָן שרייבט פאָר ווי אָפט קאָנווענשאָנס זאָלען שטאַטפינדען און ווי אַזוי די קאָנווענשאָנס זאָלען איינגערופען ווערען. נאָך דיעזער קאָנסטיטושאָן נאָך מוז דער אַרבייטער רינג אָבהאַלטען אַ קאָנווענ־שאָן יעדען יאָהר. די מעמבערס אָבער מוזען אַליין יעדען יאָהר ביי אַ רעפערענדום בעשטי־

מען וואָס פאַר אַ קאָנווענשאָן דאָס זאָל זיין — אַ קליינע קאָנווענשאָן צי אַ גרויסע קאָנווענשאָן.

קרעדענשעלס.

יעדער דעלעגאַט, וואָס ווערט געשיקט צו אַ קאָנווענשאָן, מוז מיטנעהמען בעווייזע אַז ער איז ווירקליך געזעצליך ערוועהלט געוואָרען אַלס דער פאָרשטעהער פון דער אָרגאַניזאַציאָן, וועלכע ער קומט פערטרעטען. דיעזע בעווייזע רופט זיך אַ קרעדענשעל. זי בעשטעהט אין אַ שריפט פון דעם סעקרעטער פון דער אָרגאַניזאַציאָן, וועלכע ערקלערט דעם פאַקט, דאָס יענער אין שריפט, האָט דאָס געזעצליכע רעכט צו פערטרעטען יענע און יענע אָרגאַניזאַציאָן ביי דער קאָנווענשאָן.

די ערשטע אַרבייט וואָס דאַרף געטהאָן ווערען ביי אַ קאָנווענשאָן איז צו זעהען אַז אַלע דעלעגאַטען זאָלען זיין כשר׳ע, דאָס הייסט, דורכצוקוקען די אַלע קרעדענשאלס וואָס די דעלעגאַטען ברענגען. אין די קאָנסערוואַטיווע פערבאַנדען פיהרט זיך, דאָס די קאָמיטע, וועלכע קוקט דורך די קרעדענשעלס, אָדער ווי מען רופט איהר, די „קרעדענשאל קאָמיטע“, ווערט אַפּאָינטעט פון דעם פּרעזידענט פון דעם פערבאַנד נאָך אוידער די

קאָנוועגשאָן פערזאַמעלט זיך. די דעלעגאַטען שיקען אַריין זייערע קרעדענשאלס צו דיעזער קאָמיטע גלייך ווי זיי קומען צו פאָהרען צו דער קאָנוועגשאָן. די קאָמיטע קוקט זיי דורך. די דעלעגאַטען, אין וועמעס קרעדענ־שאלס די קאָמיטע געפינט ניט קיין שום פסול, קריגען אַ „בעדזש" אָדער עפּעס אַן אַנדער סאָרט סימן, מיט וועלכען זיי קענען אַריין אין קאָנוועגשאָן־זאַאל גלייך ווי די קאָנוועגשאָן עפענט זיך. וועגען די אַנדע־רע קרעדענשאלס, די אויף וועלכע עס איז דאָ אירגענד וועלכער פסול אָדער אירגענד וועל־כער ספק, איז זיך די קאָמיטע מישב. זי הערט אויס די טענות פון די וואָס האָבען די קרעדענשאלס געבראַכט און די טענות פון די געגנער זייערע. און דאַן טראָגט זי אַריין אַ רעפּאָרט צו דער קאָנוועגשאָן צי מען דאַרף דיעזע דעלעגאַטען צולאָזען, צי ניט. די קאָנוועגשאָן, דאָס הייסט די דעלעגאַטען, וועגען וועמען עס איז קיין ספק ניטאָ, הערען אויס דעם רעפּאָרט, דעבאַטירען וועגען איהם און שטימען אַליין אָב, צי אָנצונעהמען דעם רעפּאָרט צי ניט. דאָס הייסט, צי מען דאַרף די קרעדענשאלס אָננעהמען פאַר כשר, צי ניט.

אָבער ער איז אין וויכטיגע הינזיכטען בע־
סער ווי דער אַנדער סיסטעם. ערשטענס,
ווערט די קרעדענשאל־קאָמיטע ניט אַפּאָינטעט
פון איין פּערזאָן, נאָך פון אַן אינטערעסירטער
פּערזאָן, נאָר זי ווערט ערוועהלט פון אַלע־
מען, פון אַלע דעלעגאַטען. צווייטענס, קען
זי קיינמאָל ניט פּערכאַפּט ווערען פון אָנפאַנג
פון אַ צאָהל דעלעגאַטען וואָס זיינען מיט
דער אָדער יענער אַדמינסטריישאָן. די גע־
פּסל'טע דעלעגאַטען, אָדער די וועגען וועמען
עס איז דאָ אַ ספק, האָבען אין אָנפאַנג
די געלעגנהייט צו זיין אויפ'ן פלאָאר פון
דער קאָנווענשאָן און האָבען דאָס וואָרט.

אַ חסרון איז דאָ אין דיעזען סיסטעם,
וואָס עס קומט אויס, אַז דעלעגאַטען שטימען
אַליין צי זיי זיינען כשר צי ניט. די דע־
לעגאַטען וועגען וועמעס כשרות מען איז אין
ספק, בעטהייליגען זיך אין די ערוועהלונג
פון דער קרעדענשאל־קאָמיטע, וואָס דאַרף זיין
זייערע ריכטער, און זיי בעטהייליגען זיך
שפּעטער אין שטימען, צי מען זאָל אָננעה־
מען דעם רעפּאָרט פון דער קרעדענשאל־קאָ־
מיטע וועגען זייער כשרות, צי ניט. מיט
אַנדערע ווערטער, מען גיט זיי דאָס רעכט

צו זיין ביז אַ געוויסען גראַד זייערע אייגענע ריכטער.

ביי די אַרבייטער רינג־קאָנוועגשאָנס איז אָנגענומען דער צווייטער סיסטעם, דער ראַדי־קאַלערער, דאָס הייסט, דער סיסטעם, אַז די קרעדענשאל־קאָמיטע ווערט ערוועהלט ביי דער ערשטער, אָדער בעסער געזאָגט ביי דער פאָר־ערשטער, ביי דער „הקדמה־זיצונג“ פון דער קאָנוועגשאָן, און אין דיעזער זיצונג בעטהיי־ליגען זיך אַלע וואָס קומען אַלס דעלעגאַטען צו דער קאָנוועגשאָן, אַלע וואָס האָבען נאָר קרעדענשאלס, צי זיי זיינען כשר'ע, צי זיי זיינען אונטער פערדאַכט.

די „טעמפּאָראַרי“ זיצונג פון דער קאָנוועגשאָן.

דער טשערמאַן פון דער עקזעקוטיוו קאָמי־טע פון פערבאַנד, אָדער איינער וועלכער רופט געוועהנליך איין די קאָנוועגשאָן, עפענט אויף די קאָנוועגשאָן. ער האַלט אַ קורצע רעדע, אין וועלכער ער ערקלערט די צוועקען פון דער קאָנוועגשאָן, דאַן הייסט ער נאָמינירען און ערוועהלען אַ „טעמפּאָראַרי טשערמאַן“. דאָס ווערט געטהאָן אויף דעם געוועהנליכען אופן, ווי ביי אַ געוועהנליכען מיטינג. דער

אָבער ער איז אין וויכטיגע הינזיכטען בעס־
סער ווי דער אַנדער סיסטעם. ערשטענס,
ווערט די קרעדענשאל־קאָמיטע ניט אַפּאָינטעט
פון איין פּערזאָן, נאָך פון אַן אינטערעסירטער
פּערזאָן, נאָר זי ווערט ערוועהלט פון אַלע־
מען, פון אַלע דעלעגאַטען. צווייטענס, קען
זי קיינמאָל ניט פּערכאַפּט ווערען פון אָנפאַנג
פון אַ צאָהל דעלעגאַטען וואָס זיינען מיט
דער אָדער יענער אַדמינסטרישאָן. די גע־
פּסל'טע דעלעגאַטען, אָדער די וועגען וועמען
עס איז דאָ אַ ספק, האָבען אין אָנפאַנג
די געלעגנהייט צו זיין אויפ'ן פלאָאר פון
דער קאָנווענשאָן און האָבען דאָס וואָרט.

אַ חסרון איז דאָ אין דיעזען סיסטעם,
וואָס עס קומט אויס, אַז דעלעגאַטען שטימען
אַליין צי זיי זיינען כשר צי ניט. די דע־
לעגאַטען וועגען וועמעס כשרות מען איז אין
ספק, בעטהייליגען זיך אין די ערוועהלונג
פון דער קרעדענשאל־קאָמיטע, וואָס דאַרף זיין
זייערע ריכטער, און זיי בעטהייליגען זיך
שפּעטער אין שטימען, צי מען זאָל אָננעה־
מען דעם רעפּאָרט פון דער קרעדענשאל־קאָ־
מיטע וועגען זייער כשרות, צי ניט. מיט
אַנדערע ווערטער, מען גיט זיי דאָס רעכט

צו זיין ביז אַ געוויסען גראַד זייערע אייגענע ריכטער.

ביי די אַרבייטער רינג־קאָנווענשאָנס איז אָנגענומען דער צווייטער סיסטעם, דער ראַדי־קאַלערער, דאָס הייסט, דער סיסטעם, אַז די קרעדענשאל־קאָמיטע ווערט ערוועהלט ביי דער ערשטער, אָדער בעסער געזאָגט ביי דער פאָר־ערשטער, ביי דער „הקדמה־זיצונג“ פון דער קאָנווענשאָן, און אין דיעזער זיצונג בעטהיי־ליגען זיך אַלע וואָס קומען אַלס דעלעגאַטען צו דער קאָנווענשאָן, אַלע וואָס האָבען נאָר קרעדענשאלס, צי זיי זיינען כשר׳ע, צי זיי זיינען אונטער פערדאַכט.

די „טעמפּאָראַרי“ זיצונג פון דער קאָנווענשאָן.

דער טשערמאַן פון דער עקזעקוטיוו קאָמי־טע פון פערבאַנד, אָדער איינער וועלכער רופט געוועהנליך איין די קאָנווענשאָן, עפענט אויף די קאָנווענשאָן. ער האַלט אַ קורצע רעדע, אין וועלכער ער ערקלערט די צוועקען פון דער קאָנווענשאָן, דאַן הייסט ער נאָמינירען און ערוועהלען אַ „טעמפּאָראַרי טשערמאַן“. דאָס ווערט געטהאָן אויף דעם געוועהנליכען אופן, ווי ביי אַ געוועהנליכען מיטינג. דער

און מעהר סעקרעטערע, און זיי בלייבען שוין די סעקרעטערען די גאַנצע צייט וואָס די קאָנווענשאָן האַלט אָן. טשערלייטע ערוועהלט מען אַן אַנדערען פאַר יעדער זיצונג. אָבער סעקרעטערע ניט.

די אורזאַכע איז אַן איינפאַכע. ביי אַ קאָנווענשאָן איז די אַרבייט פון סעקרעטער פון דער גרעסטער וויכטיגקייט. ער פערשרייבט דאָך אַלע פערהאַנדלונגען און אויב ער מאַכט אַ מיסטייק איז דאָך די גאַנצע אַרבייט פון דער קאָנווענשאָן אַרויסגעוואָרפען. עס איז דאַרום וויכטיג צו האָבען אַ פּאָאר גוטע מענשען, זיי זאָלען זיך קענען איינע די אַנדערע אַרויסהעלפען ווען זיי ווערען מיעד און זיי זאָלען אויך קענען קאָרעגירען איינער דעם אַנדערענס מיסטייקס.

ביי מאַנכע קאָנסערוואַטיווע אָרגאַניזאַציאָנען פיהרט זיך אויך, דאָס דער פּרעזידענט פון דער אָרגאַניזאַציאָן איז דער שטענדיגער טשערמאַן ביי אַלע זיצונגען, און דער סעקרעטער פון דער אָרגאַניזאַציאָן איז דער שטענדיגער סעקרעטער ביי אַלע זיצונגען. ווען דער פּרעזידענט ווערט אַמאָל מיעד צו פיהרען דעם טשער בעט ער אימיצען, געוועהנליך איינעם פון די הויכע בעאַמטע, אָדער אַ פּראָ־

מינענטען דעלעגאַט, ער זאָל פערנעהמען זיין פלאַץ ביי אַ זיצונג אָדער ביי אַ טהייל פון אַ זיצונג.

אין אַ פאָריגען קאַפּיטעל האָבען מיר געזעהען, דאָס דיעזער סיסטעם הערשט אויך אין פיעלע אָרגאַניזאַציאָנען ביי די רעגעלע מיטינגען. זיי האָבען אַ פּרעזידענט, וועלכער דיענט אַלס שטענדיגער טשערמאַן. אין די ראַדיקאַלערע אָרגאַניזאַציאָנען איז עס איינגעפיהרט, דאָס מען ערוועהלט אַ טשערמאַן פאַר יעדען מיטינג בעזונדער, און דאָס זעלבע ווערט געטהאָן ביי קאָנווענשאָנס, אַז מען ערוועהלט אַ טשערמאַן פאַר יעדער זיצונג בעזונדער.

קאָמיטעס.

די אַרבייט פון דער קאָנווענשאָן ווערט געטהאָן הויפּטזעכליך דורך קאָמיטעס. אין די קאָנסערוואַטיווע אָרגאַניזאַציאָנען פיהרט מען זיך אין דיזער הינזיכט אונגעפעהר אויפ׳ן זעלבען שטייגער ווי אין דעם קאָנגרעס. דער פּרעזידענט פון דער אָרגאַניזאַציאָן, וועלכער איז אויך דער טשערמאַן פון דער קאָנווענשאָן, אַפּאָינטעט די פערשיעדענע קאָמיטעס, און אַפּאָינטעט אויך די טשערליטע פון יעדער קאָמיטע. אין די ראַדיקאַלערע

אָרגאַניזאַציאָנען, וועלכע האָבען איינענטליך ניט קיין „פּרעזידענט“ און אויך ניט קיין שטענדיגען טשערמאַן, ווערען די קאָמיטעס אַפּאָינטעט פון די דעלעגאַטען גופא. געטהאָן ווערט עס אויפ׳ן פאָלגענדען אופן:

די „דיסטריביושאָן קאָמיטע“.

ביי דער ערשטער זיצונג ווערען געמאַכט נאָמינײשאָנס און עלעקשאָנס פאַר אַ „דיסטריביושאָן קאָמיטע“ — דאָס הייסט, אַ קאָמיטע וועמעס אויפגאַבע עס איז איינצומהיילען אַלע דעלעגאַטען פון דער קאָנווענשאָן און קאָמיטעס. דיעזע „דיסטריביושאָן קאָמיטע“ בעשטעהט געוועהנליך פון אַזוינע דעלעגאַטען, וועלכע זיינען גוט בעקאַנט מיט די אַנגעלעגענהייטען פון דער אָרגאַניזאַציאָן, מיט די אַרבייט וואָס ליעגט פאַר פאַר דער קאָנווענשאָן און מיט די פּערזאָנען וואָס דיענען אַלס דעלעגאַטען ביי דער קאָנווענשאָן.

די „דיסטריביושאָן קאָמיטע“ האַלט אָב אַ מיטינג און בעשליסט וויפיעל קאָמיטעס עס זאָלען זיין, וואָס יעדע קאָמיטע זאָל טהאָן און וועלכע דעלעגאַטען זאָלען דיענען אויף יעדע פון די קאָמיטעס. דאַן שרייבט זי אריין איהר רעפּאָרט וועגען דעם צו דער קאָנווענשאָן

און אַלע דעלעגאַטען וואָוטען צו מען זאָל דעם רעפּאָרט אָננעהמען צו ניט. עס קומט אויס, אלזאָ, דאָס אינדירעקט ווערען די קאָמיטעס ערוועהלט פון דער גאַנצער דעלעגיישאָן פון דער קאָנוועגשאָן.

עס איז לייכט צו פערשטעהן, ווארום מען בענוצט זיך מיט דיעזען סיסטעם אויסצוקלייבען די אַלע פערשיעדענע קאָמיטעס. ווען מען זאָל די קאָמיטעס אויסקלייבען דירעקט ביי די מיטינגען, הייסט, מען זאָל יעדע קאָמיטע פריהער נאָמינירען און דערנאָך ערוועהלען איינציגווייז, וואָלט עס פערנומען זעהר פיעל צייט. ביי אַ קאָנוועגשאָן איז יעדע מינוט טהייער. דער סיסטעם פון איבערגעבען די ארבייט צו אַ דיסטריביושאָן קאָמיטע איז אַ מין פשרה צווישען דעם עכט דעמאָקראַטישען וועג פון ערוועהלען די קאָמיטעס דירעקט און דעם קאָנסערוואַטיווען סיסטעם פון ערלויבען אַז דער טשערמאַן זאָל אַליין אַלע קאָמיטעס אַפּאָינטען.

געוועהנליך פּאַסירט עס, אַז דער רעפּאָרט פון דער דיסטריביושאָן קאָמיטע, וועגען זיין איינטהיילונג פון די קאָמיטעס, ווערט פון דער קאָנוועגשאָן גלייך אָנגענומען. נאַטיר־ליך, אויב אַ דעלעגאַט האָט עפּעס אויסצוזע־

צען, אויב איהם געפעלט ניט ווי אַזוי אַ גע־וויסע קאָמיטע איז צוזאַמענגעשטעלט, אָדער ער דענקט אַז אַ געוויסע קאָמיטע דאַרף האָבען מעהר מעמבערס אָדער ווענינער מעמבערס, קען ער אויפהויבען דעם פּונקט נאָכדעם ווי דער רעפּאָרט פון דער דיסטריביושאָן קאָמיטע ווערט אָבגעגעבען, און די גאַנצע קאָנווענשאָן דעבאַטירט דעם פּונקט און וואוט איבער איהם.

ווי אַזוי די קאָמיטעס טהוען זייער ארבייט

יעדע קאָמיטע האָט איהר ארבייט, איהרע אויפגאַבען. נעהמט, צום ביישפּיעל, די „קאָמיטע איבער די רעפּאָרטס פון די עקזעקוטיווע בעאַמטע", די אויפגאַבע פון דיעזער קאָמיטע איז פאָרזיכטיג אויסצושטודירן יעדען פּונקט אין די רעפּאָרטס וואָס ווערען אָבגעגעבען פון די הויפּט־בעאַמטע פון דער אָרגאַניזאַציאָן וועגען זייער אַרבייט אין דעם פערגאַנגענעם טערמין; צו בעשטימען וועלכע פּונקטען אין די רעפּאָרטס פערדיענען געלויבט צו ווערען און וועלכע עס פערדיענען קריטיקירט צו ווערען. זי דאַרף אויך בעטראַכטען די רעקאָמענדיישאָנס וואָס דיעזע רעפּאָרטס ענטהאַלטען (געוועהנליך ברענגען עקזעקוטיוו בעאמטע ארויס גע־וויסע רעקאָמענדיישאָנס און אויפפאָדערונגען) און בעשטימען צי דיעזע רעקאָמענדיישאָנס

זיינען ווערטה אָנגענומען צו ווערען צי ניט.

די זיצונגען, וואָס די קאָמיטע האלט אָב, טראָגען דעם כאַראַקטער פון קליינע מיטינגען. די קאָמיטע טאָר ניט מיטען סיידען עס זיינען אנוועזענד וועניגסטענס אַ מאַיאָריטעט פון די קאָמיטע ליוט. זיי ערוועהלען אַליין אַ טשער־מאַן, און אויב זיי ווילען אַ סעקרעטער אויך, און זיי פערהאַנדלען די פערשיעדענע פראַ־גען און קומען צו פערשיעדענע שליסע.

די קאָמיטע איז ניט מחויב צוצולאָזען אויטסיידיגע דעלעגאטען צו איהרע מיטינגען. זי קען האַלטען איהרע מיטינגען שטרענג אין געהיים. סיידען די קאָנוועגשאָן בעפעהלט איהר אז זי זאָל יאָ אַריינלאָזען קאָנוועגשאָן־דעלעגאטען.

קיין בעשלוס קען די קאָמיטע ניט מאַכען כיידען אַ מאַיאָריטעט פון דער גאנצער קאָמי־טע שטימט דאַפיר. ווען, צום ביישפיעל, די קאָמיטע בעשטעהט פון צעהן מענשען און צו אַ געוויסע זיצונג איהרע קומען בלויז זיע־בען, דאן קען א מאיאריטעט פון דיעזע זיע־בען, דאָס הייסט, פיער מעמבערס קיין בע־שלוס ניט אָננעהמען. פאַר'ן בעשלוס מוזען וואוטען וועניגסטענס זעקס מעמבערס, אַ מאַ־

יאָריטעט פון דער גאַנצער קאָמיטע.

מען מוז אין זינען האָבען, דאָס די קאָמיטע האָט ניט קיין אייגענע מאַכט. זי קריגט איהר מאַכט פון דער קאָנוועגשאָן. דאָס איז אַ זעהר וויכטיגער פונקט. אויב ביי אַ קאָמיטע־זיצונג קומט פאָר אַ טראָבעל. צום ביישפּיעל, איין מעמבער בעליידיגט אַ צווייטען, אָדער אַ מעמבער מאַכט שטערונגען, האָט די קאָמיטע קיין רעכט ניט איהם צו בעשטראָפען אָדער איהם פון דער קאָמיטע אויסצושליסען. זי קען בלויז די זאַך פאָרלעגען פאַר דער גאַנצער קאָנוועגשאָן און די גאַנצע קאָנוועגשאָן דאַרף בעשטימען וואָס צו טהאָן.

די קאָמיטע האָט אויך קיין רעכט ניט צו אַפּאָינטען פון זיך סאָב־קאָמיטעס און איהר בעפאָלמעכטיגען צו טהון געוויסע אַרבייט און רעפּאָרטען וועגען דעם צו דער קאָנ־וועגשאָן. זי קען אַפּאָינטען פון זיך אַ סאָב־קאָמיטע, וועלכע זאָל רעפּאָרטען צו איהר, צו דער גאַנצער קאָמיטע, און די גאַנצע קאָמיטע קען דאַן דעם רעפּאָרט פון דער סאָב־קאָמיטע אָננעהמען אַלס אַ טהייל פון איהר אייגענער אַרבייט. די קאָנוועגשאָן רעכענט זיך דאַן מיט דער גאַנצער קאָמיטע. זי האָט מיט דער סאָב־קאָמיטע גאָר ניט צו טהאָן.

די קאָנוועגשאָן האָט אויך גאָר ניט צו טהאָן מיט דעם פּראָטאָקאָל וואָס די קאָמיטע פיהרט פון איהרע פערהאַנדלונגען. די קאָנ־וועגשאָן איז איבערהויפּט אבסאָלוט גאָר ניט אינטערעסירט אין דעם וואָס אין דער קאָמיטע קומט פאָר. זי וויל נאָר וויסען איין זאך — די בעשליסע וואָס די קאָמיטע האָט געמאַכט. זי איז פעראינטערעסירט בלויז אין דעם רע־פּאָרט וואָס די קאָמיטע שרייבט אריין אויף דעם פלאָאָר פון דער קאָנוועגשאָן.

די קאָמיטע רעפּאָרטס.

דער רעפּאָרט פון דער קאָמיטע ווערט גע־וועהנליך אָבגעגעבען דורך דעם טשערמאַן פון דער קאָמיטע. אָבער קיין געזעץ וועגען דעם איז ניטאָ. די קאָמיטע קען בעשליסען, אַז אַן אַנדער מיטגליעד איהרער זאָל דעם רעפּאָרט אַריינטראָגען.

ווען די קאָמיטע איז פאַרטיג מיט איהר אַרבייט און מיט איהר רעפּאָרט, הויבט זיך איהר טשערמאַן אויף און ערקלערט, אַז ער וויל אָבגעבען דעם רעפּאָרט. אויב איטיצער פון די דעלעגאַטען איז געגען דעם ווערט די פראַגע געגעבען גלייך צו אבשטימונג. קיינע דעבאַטען קענען וועגען דעם ניט זיין. עס איז אויך ניט נויטיג, אז איטיצער זאָל וועגען דעם

מאַכען אַ פּאָרשלאג. דער טשערמאן טאָר נ
רעפּאָרטען סיידען די קאָמיטע גיט איהם ד
רעכט דאָס צו טהאָן.

רעפּאָרטס פון קאָמיטעס דאַרפען ניט ז
דוקא געשריבען. אויב ער איז יאָ געשריב
דאַרף ער ניט זיין דוקא גע'חתמ'עט. נאָר או
מען חתמ'עט איהם יאָ, איז דער וואָס שריי
דעם רעפּאָרט דער חתמ'עט זיך דער ערשטער
די איבריגע קאָמיטע־לייט חתמ'ענען נ
איהם.

דער רעפּאָרט טאָר ניט ענטהאַלטען קיין
דערע זאַכען ווי די פאַר וועלכע די קאָמי
איז אפּאָינטעט געוואָרען. ווען, צום ב
שפּיעל, די אויפגאַבע פון דער קאָמיטע
פעסטצושטעלען געוויסע פאקטען, דאַרף זי
פּאָרטען וועגען די פאַקטען. קיינע רעקאָמ
דיישאָנס טאָר זי אין איהר רעפּאָרט ניט מ
כען, ווייל דאַרויף האָט מען איהר ניט אַפּאָ
טעט. אויב זי איז, פערקעהרט, אַפּאָינט
געוואָרען צו מאַכען געוויסע רעקאָמענדיישאָ
טאָר זי אין רעפּאָרט ניט דערמאָהנען ק
וואָרט וועגען די ריכטיגקייט אָדער פאַל
קייט פון געוויסע פאַקטען וואָס זיינען מ
דער אנגעלעגענהייטען פערבונדען.

אום דיעזען פּונקט קלאָרער צו מאַכ

עלען מיר נעהמען אַ קאָנקרעטען פאַל. ביי
קאָנווענשאָן פון אַרבייטער רינג זיינען
ריינגעטראָגען געוואָרען געוויסע קלאַגען גע־
ען די מענעדזשמענט פון סאַניטאַריום. אַ קאָ־
יטע ווערט אַפּאָינטעט דיעזע קלאַגען אויס־
פאָרשען. אין דעם רעפּאָרט וואָס דיעזע קאָ־
יטע גיט אָב טאָר זי ניט געבען קיין פּלענער
י אַזוי צו ענדערען די מענעדזשמענט אום
ם זאָל ניט מעגליך זיין, אַז אַזוינע קלאַגעס
אָלען אַ צווייטען מאָל געמאַכט ווערען. זי
אָר אויך ניט פאָרלעזען אַ רעקמענדיישאָן ווי
זוי די מענעדזשמענט צו בעשטראָפען פאַר
יהר פערברעכען, אויב זי געפינט אַז די
לאַגע זיינען ריכטיג. דאָס איז ניט איהר
יזנעס. זי איז אַפּאָינטעט געוואָרען בלויז
ויף אויסצוגעפינען צי די קלאַגעס זיינען
יכטיג צי ניט און וועגען דעם בלויז דאַרף
רעפּאָרטען.

אַדזשאָריטי" און „מינאָריטי" רעפּאָרטס

אויב די קאָמיטע קען זיך ניט איינינגען
ויף איהרע שלוסע, דאַן קען אַריינגעבראַכט
ערען צוויי רעפּאָרטס — אַ „מאַדזשאָריטי"
עפּאָרט און „מינאָריטי" רעפּאָרט. ביידע
ערען פאָרגעלעזען פאַר דער קאָנווענשאָן.
יהער, נאַטירליך, דער רעפּאָרט, אויף וועלכען

די גרעסטע צאָהל מעמבער זיינען אונטערגע־
שריבען און דאן דעם, אויף וועלכען די קלע־
נערע צאָהל איז אונטערגעשריבען.

די קאָנוועגשאָן קען דאָך ביידע רעפּאָרטס
ניט פערהאַנדלען. פערהאַנדעלט זי בלויז דעם
„מאַדזשאָריטי“ רעפּאָרט ; דער „מינאָריטי“
רעפּאָרט ווערען אין גאַנצען פערשוויגען. אזוי
פיהרט זיך עס אין געוועהנליכע פעלע. ווען
אָבער עס פאַלט אַ פּאָרשלאַג, אַז די קאָנווענשאָן
זאָל האַנדלען פערקעהרט, דאָס הייסט, פערוואר־
פען דעם מאַדזשאָריטי רעפּאָרט און נעהמען צו
פערהאַנדלונג דעם „מינאָריטי“ רעפּאָרט, ווערט
די פראַגע איבערגעגעבען צו אַבשטימונג, און
אויב דער פּאָרשלאַג געהט דורך, דאַן ווערט
דער מאַדזשאָריטי רעפּאָרט פערוואָרפען, און
די קאָנווענשאָן בעטראַכט דעם מינאָריטי רע־
פּאָרט אלס דעם ריכטיגען קאָמיטע־רעפּאָרט.

אמאָל פּאַסירט, אַז די קאָמיטע איז אזוי
צוטהיילט אין איהרע מיינונגען, דאָס עס ווע־
רען אָבגעגעבען עטליכע רעפּאָרטס, און קיינע
פון דיעזע איז ניט אונטערגעשריבען פון קיין
מאַיאָריטעט פון דער קאָמיטע. אין אַזאַ פּאַל
נעהמט מען אָן דעם רעפּאָרט מיט די גרעסטע
צאָהל אונטערשריפטען אַלס „מאַדזשאָריטי רע־
פּאָרט“.

וי אזוי די קאָנוועגשאָן האַנדעלט מיט קאָמיטעע רעפּאָרטס.

ניט אין אַלע פעלע ווערן קאָמיטעע רעפּאָרטס ערהאַנדעלט אויפ'ן זעלבען אופן. עס ווענדט יך וואָס דער רעפּאָרט איז, וועגען וואָס דער עפּאָרט איז.

אויב דער רעפּאָרט ענטהאַלט ניט קיינע עקאָמענדיישאָנס, דאַן איז די פערהאנדלונג עהר אַן איינפאַכע. גלייך ווי דער קאָמיטעע־שערמאַן ענדיגט פאָרלעזען דעם רעפּאָרט, זאָגט ער טשערמאן פון קאָנוועגשאָן: „דער רע־אָרט וועט אָנגענומען ווערען אויב קיינער אָט ניט וואָס אויסצוזעצען". נאַטירליך, ויב אימיצער האָט יאָ וואָס אויסצוזעצען, און ו' נעהמט דאָס וואָרט, ווערט די פראַגע ווייטער ערהאַנדעלט.

לאָמיר נעהמען אַ ביישפיעל. די קאָמיטעע יז אַפּאָינטעט געוואָרען אויסצופאָרשען אַ עוויסע פראגע. זי גיט אָב איהר רעפּאָרט, אַז י פאַקטען זיינען געוועזען אַזוי און אַזוי. ויב קיינער האָט ניט וואָס אויסצוזעצען, אָגט דער טשערמאַן, אז דער רעפּאָרט איז אָנ־ענומען. ווען אָבער אימיצער נעהמט דאָס וואָרט און ערקלערט דאָס דער רעפּאָרט שטעלט יהם ניט צופריעדען, קען ער מאַכען איינעם

אַנדער. רעדען וועגען דעם רעפּאָרט טאָר ער ניט. נאָכדעם ווי דער טשערמאַן פון דער קאָמיטע זעצט זיך און אימיצער מאַכט אַ פאָרשלאַג צי מען זאָל דעם רעפּאָרט אָננעהמען צי ניט, קען דער קאָמיטע־טשערמאַן בעטען דאָס וואָרט און רעדען וועגען דעם רע־פּאָרט.

אין דיזען פאַל טאָר דער טשערמאַן ניט רעדען וועגען דעם פאָרשלאַג פון אָננעהמען דעם רעפּאָרט אָדער ניט אָננעהמען דעם רע־פּאָרט. ער מעג רעדען בלויז וועגען דעם רע־פּאָרט גופא. ער מוז ערקלערען געוויסע פּונקטען אין דעם רעפּאָרט, זיי קלאָרער מאַכען און אָנגעבען די אורזאַכען וואָרום די קאָמיטע האָט זיי אָנגענומען.

עס איז ניט נויטיג פאַר די קאָנווענשאָן־דעלעגאַטען צו מאַכען איינעם פון די צוויי דערמאָנטע פאָרשלעגע וועגען אַ רעפּאָרט — אַז מען זאָל איהם ענטוועדער אָננעהמען אָדער צוריקוויזען. זיי קענען מאַכען גאָר אַנדערע פאָרשלעגע. זיי קענען פאָרלעגען, אַז מען זאָל דעם רעפּאָרט צוריקשיקען צו דער קאָמיטע זי זאָל איהם נאָכאַמאָל בעטראַכטען, אָדער זיי קע־נען פאָרשלאָגען אַז די גאַנצע אנגעלעגענהייט זאָל איבערגעגעבען ווערען צו א נייער קאָ־מיטע.